

Amerikas fjende nummer Ét er Wall Street

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – USA befinder sig nu i sit ottende år med en årlig økonomisk vækst på under 2 %, med en økonomisk infrastruktur, der er ved at falde fra hinanden, og ødelagt af dødsfald relateret til narkotikamisbrug blandt en befolkning i sin bedste alder, med faldende skatteindtægter og med enorme gældsbobler med udeblevne betalinger og på vej mod et finanskarak. Hvor tåbeligt er det så, at formanden for generalstabscheferne, general Dunford, ikke kan blive enig med sig selv, om nationens topfjende og top-nationale sikkerhedstrussel er Rusland, Kina eller Nordkorea!

Denne fjende er Wall Street og finansmagten i London, som det er allieret med. Der er en hel del, der beviser, at det amerikanske folk indser dette. Men deres valgte repræsentanter vil ikke give dem et lederskab for at bryde Wall Streets kasinoer op og standse et »nyt 2008-karak« således, at økonomien faktisk kan blive genopbygget.

De fleste amerikanere er klart ikke enige i »Russia-gate«, det hektiske forsøg på at feje befolkningen ind i en ny McCarthyisme imod præsident Trump, og som blev indledt af personer fra britisk efterretning for mere end et år siden og stadig dominerer de nationale medier. De vil have, at det stopper. De støttede, at Glass-Steagall kom med i begge partiers nationale valgprogram. En nylig opinionsundersøgelse viser, at flertallet af alle vælgere ønsker skat på benzin sat op og anvendt til at bygge ny infrastruktur. De ønsker en genopbygning af nationens industrikapacitet, og rumforskning vækker større interesse hos potentielle astronauter end nogen sinde før.

Men på samme måde, som Wall Street indfangede 'tea party'-bevægelsen fra 2009, med dens modstand mod bail-out og Wall

Street, og forvandlede den til »nul-regerings-partibestyrelsen« i det nuværende Repræsentanternes Hus; så er præsident Trump nu omgivet af en regulær Wall Street-liga, der er modstander af Glass-Steagall, af enhver intervention for at genoplive den industrielle økonomi og enhver indblanding i Wall Streets fremstormen mod endnu en nedsmeltning af lån, der er omdannet til finansielle instrumenter. Et medlem af denne liga, finansminister Mnuchin, er så bestikkelig, at han pålagde udenrigsminister Tillerson finansielle sanktioner for ikke at være tilstrækkelig anti-russisk.

Det er grunden til, at LaRouche Politiske Aktionskomite – LPAC – nu har mobiliseret for at bekæmpe Wall Street – og City of London – og forhindre et transatlantisk finanssammenbrud, værre end i 2008. Præsidentens vitale fredspolitik i samarbejde med Rusland og Kina, der på beundringsværdig vis fastholdes imod krigsslagordenen i medierne, Kongressen og efterretningstjenesterne, vil blive fejet bort, hvis vi tillader dette sammenbrud at slå til.

Handlingerne under denne mobilisering er en Glass/Steagall-reorganisering af bankpraksis og kredit, finansiering af nye, fysiske infrastrukturprojekter over hele kontinentet, en accelereret tilbagevenden til rumforskning og et forceret program for udvikling af fusionskraft. I alle disse spørgsmål vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej infrastrukturinitiativ være af afgørende betydning.

Fjenden er Wall Street; den må brydes op.

(photo Alex Proimos / Flickr / CC BY-NC 2.0)

Stop det næste økonomiske kollaps – LaRouches Fire Love, NU! LaRouchePAC Internationale Webcast, 21. juli, 2017

Benjamin Deniston: Vi har et par vigtige afsnit til jer i dag, inklusive annonceringen af en nødmobilisering, der i dag lanceres af LaRouchePAC, med et krav om forebyggende handlinger, der er nødvendige for at standse et nyt finanskollaps – et kollaps, der er værre end krisen i 2008. Det kommer vi til.

Vi vil også afspille en video med en appel fra fr. Helga Zepp-LaRouche, der taler direkte til det amerikanske folk; med en opfordring til, at det amerikanske folk rejser sig og forsvarer præsident Trump, især med hans løfter om at genopbygge den amerikanske økonomi gennem at vedtage Glass-Steagall og satse på det Amerikanske Økonomiske System. Videoen kommer lige om lidt.

Vi vil afslutte med nogle rapporter direkte fra gaden om LaRouche Politiske Aktionskomite (LPAC) i hele landet. Så bliv her på kanalen, for dette får du med sikkerhed ikke i medierne i dag, og som er en ægte aflæsning af, hvad det faktisk almindelige, patriotiske, amerikanske folk ønsker; hvad de tænker nu, og hvad de ønsker at gøre.

Men før vi kommer til disse to sidstnævnte afsnit, har vi i dag en meddelelse om, at LaRouchePAC udsteder en nødmobilisering og kræver, at de relevante regeringer griber til forebyggende handlinger for at standse et nyt kollaps af

det transatlantiske finanssystem. I løbet af de seneste 24 timer har både Lyndon og Helga LaRouche krævet denne nødmobilisering; der skal føres både i USA og i nationerne i hele Europa for at kræve, og gennemtvinge og forlange, at de relevante regeringer – inklusive præsident Trump – griber til de nødvendige, forebyggende handlinger for at reorganisere finanssystemet og reorganisere det økonomiske system. Og at gøre dette, før den nye sammenbrudskrise rammer. Alle, der følger os her på LaRouchePAC, ved, at de forebyggende handlinger, der må foretages omgående, er absolut krystalklare. Vi har LaRouches økonomiske genrejsningsprogram, Fire Love, der begynder med vedtagelse af Glass-Steagall som blot det første, indledende skridt.

Før vi kommer nærmere ind på dette, vil vi belyse den kendsgerning, at der er nye diskussioner og nye bekymringer om mange mulige udløserpunkter for denne nye finanskriser. Vi har f.eks. nye udviklinger i den såkaldte italienske bankkrise; der faktisk ikke er begrænset til Italien, men det er, hvad man diskuterer. I de seneste par dage har diverse finanseksperter advaret om, at 16 ud af 19 italienske banker – det er 85 % af bankerne i Italien, 16 ud af 19 – i øjeblikket ikke kan leve op til de europæiske standarder mht. misligholdte lån (Non-performing Loans; NPL)[1]. Det rapporteres, at disse banker skal rejse \$32 milliard for at leve op til EU-standarder. Denne helt nye udvikling kommer i sammenhæng med en igangværende krise i eurozonen. For eksempel har Marco Zanni, både i sine egne interviews med andre publikationer og i interviews med LaRouchePAC, advaret om, at vi nu har kurs mod en ny bankkrise. Han har udtalt sig offentligt imod dette og har meget nøje overvåget situationen med de italienske banker og eurozone-banker. Under diskussionen i morges med fr. Helga Zepp-LaRouche, kom hun med en meget klar pointe. Hun sagde: »Hvis der er amerikanere, der tror, at dette er et italiensk spørgsmål, eller dette er et europæisk spørgsmål, så må I hellere tro om igen og indse, hvad situationen er.« Det er almindeligt kendt, at amerikanske

banker har en derivateksponering på over \$2 billioner over for europæiske banker. Det er ikke noget nyt; vi så det i 2007, 2008, 2009. Det transatlantiske banksystem er så indbyrdes sammenflettet og afhængigt, at en nedsmeltning i en hvilken som helst af disse regioner let kan sende hele systemet til tælling.

Det er den situation, vi ser på i Europa. I USA er der signaler over det hele. For eksempel situationen i Texas, hvor, den 11. juli, *Houston Chronicle* rapporterede, at selskabers misligholdelse af lån i hele staten Texas i dag allerede er højere, end den var under krisen i 2008-2009. Så selv om vi angiveligt ikke er i en krise – det er, hvad man fortæller os – så er graden af selskabers misligholdelse allerede højere i Texas i dag, end den var under krisens højdepunkt, da den sidst voksede frem. Dette omfatter visse helt enestående situationer. For eksempel, en situation, der beskrives som »uhørt«, en begivenhed uden fortilfælde; og det var sammenbruddet af en Houston-baseret, privat kapitalfond ved navn EnerVest, Limited, der vurderedes til \$2 milliard. Men, efter dens kollaps, vurderedes den helt ned til nul. Før denne begivenhed ville typiske tab fra denne form for situation, hvor en privat kapitalfond går ned, ende med et tab på 25 %. Her har vi tab på 100 %. Dette bliver åbenlyst indrømmet som en begivenhed uden fortilfælde. *Wall Street Journal* interviewede under sin dækning af det eksperter, der advarede, »Flere andre energi-fokuserede fonde er i fare for en lignende situation«.

Ud over denne specifikke situation i Texas er det velkendt, at graden af selskabers misligholdelse i hele landet allerede var i støt stigning i hele 2016 og fortsættende i 2017. Der er endnu en situation omkring restancer i billån, der nu er på et niveau, der kan sammenlignes med restancerne i ejendoms lån i 2006, umiddelbart inden kollapset af boblen i ejendoms lån. Jeg håber, vore seere er klar over, at billån er blevet brugt til en lignende virkning med at skabe værdipapirer og andre bjerge

af svindellån på basis af disse oprindelige lån. Man er bekymret for, at restancerne på billånene på samme måde kunne udløse en krise.

Og så har vi selvfølgelig den igangværende saga om de uophørlige bailouts med politikken for kvantitativ lempelse. I Europa sender enhver blot antydning eller diskussion om, at den Europæiske Centralbank skal nedskære deres QE – kvantitativ lempelse – bailout-program omgående markederne ud i uro. Så her otte, ni år inde i dette fortsatte bailout-program, sender den blotte nævnelse af at nedskære dette en lille smule markederne ud i krise; for blot at give jer en fornemmelse af, hvor følsom situationen er dér.

Vi bringer disse punkter frem, fordi de blot er nogle mulige punkter, der kunne udløse denne krise. Jeg vil gerne understrege, at Helga Zepp-LaRouche her til morgen specifikt satte fokus på den italienske banksituation som et kritisk område, man skulle overvåge. Men dette er blot mulige udløserpunkter; ikke ét af dem er i sig selv årsagen. Ethvert af disse punkter kunne gå af, de kunne udløse nedsmeltningen; eller, det kunne blive noget helt andet. Som vi drøftede det med Lyndon og Helga LaRouche, så er årsagen den samme, systemiske fallit i hele det transatlantiske system, der stod bag krisen i 2008, og som ikke blev løst på nogen som helst måde af bailout. Helga understregede her til morgen, at, ikke alene løste bailout ingenting; det førte faktisk systemet over i en fremgangsmåde med reel, accelereret udplyndring af befolkningen i USA og Europa. Udplyndring af det amerikanske og europæiske folk i et desperat forsøg på at opretholde og fortsætte denne boble. Vi har nu nået et nyt vendepunkt i denne krise.

Vi kunne nævne mange ting om dette, men blot et par udviklinger, der er sket i de seneste dage: Nye rapporter om de ødelæggende virkninger af nedskæringer af pensioner, som et resultat af Obamas politikker. Vi har især et tilfælde med Multi-employer Pension Fund Reform Act[2], som Obama

underskrev og satte i kraft i 2014; hvilket angiveligt skulle have været et forsøg på at redde mange pensioner fra at gå ned, til trods for, at disse pensioner angiveligt skulle være garanteret til de mennesker, der indbetalte til dem og havde tjent dem. Vi hører nu, at nedskæringer på op til 63 % af disse pensioner er blevet annonceret over for medlemmerne af Cleveland Stålarbejdere Lokal 17. Dette er blot ét eksempel, og det første eksempel, på, hvad der kunne blive en hel bølge af massive nedskæringer af pensioner for denne form for arbejdere, som et resultat af disse politikker fra Obama-æraen. Det er sikkert overflødig at sige det, men det er altså en massiv nedskæring; man tager folk, der har planlagt en anstændig middelklasse pensionisttilværelse, og nu kastes de ud under fattigdomsgrænsen. Dette truer med hjemløshed for mange af disse mennesker.

Det er blot ét eksempel. Mere generelt er det også blevet annonceret, at 33 forskellige stater i hele nationen nu rapporterer om nedgang i deres forudsete indtægter. Hvilket betyder, at vi må være forberedt på fornyet diskussion om nedskæringspolitik i hele landet i diverse stater, som respons hertil. Og, som vore seere er udmærket klar over, så har vi selvfølgelig det igangværende, fysiske sammenbrud af USA; hvilket er et absolut indbyrdes forbundet og indbyrdes afhængigt spørgsmål. Den basale, nødvendige finansiering for blot en minimal, basal vedligeholdelse af vore infrastruktursystemer – de systemer, der holder vores økonomi i gang, der holder folk i live – er blevet nægtet; er blevet fjernet under dette sindssyge, Wall Street-kørte, spekulative system.

Pointen er, at dette system er mere råddent, end det var i 2008. Ethvert af det amerikanske folks fysiske vilkår er værre, end det var i 2008, som et resultat af Bush' og Obamas politik. Vi er nu ved et punkt, hvor boblen igen er rede til at bryde; der er mange mulige udlødere. Som respons til denne situation har Lyndon og Helga LaRouche understreget, at vi må

kræve forebyggende handling. Vi kan ikke vente på, at krisen rammer og så respondere i sammenhæng med et krisescenarie. De relevante regeringer må gå ind og intervenere og forhindre et sammenbrud med LaRouches Fire Love-programmet. Hvis vi venter på et kaotisk kollaps, kunne det være for sent.

LaRouches Fire Love-program er ganske enkelt, det er meget klart. Man kan finde mere information på LaRouchePAC-websiden. Programmet begynder med 1) Glass-Steagall; en anerkendt, kraftigt støttet handling for at omstrukturere banksystemet ved at rejse en brandmur mellem legitim, standard, kommerciel bankpraksis og så de mere spekulative hasardspilspraksisser af den type, der praktiseres af investeringsbanker og Wall Street. Simplet hen adskille dem; det er alt, man behøver gøre som første skridt.

Hr. LaRouches trin 2 er at komme ind med et statsligt banksystem i Hamiltons tradition. Skab en ny nationalbank, der kan udstede kredit til disse kommercielle banker og andre banker til at finansiere et finanssystem, der er frit og uafhængigt af Wall Street, City of London og disse internationale finansoligarker. Det er, hvad vor nation har gjort på forskellige tidspunkter i hele vores historie; det er en politik, der er rodfæstet i den Amerikanske Forfatning og vor nations grundlæggelse, for at have statslig, national kontrol over det monetære system, over vores kreditpolitik. For at sikre, at vi kan kontrollere, hvordan vi bruger vores penge, hvorhen vi dirigerer vores kredit, og at vi ikke er prisgivet Wall Streets eller et internationalt finanskartels luner.

Men det bringer os frem til punkt 3, som virkelig er afgørende for hr. LaRouches enestående indsigt i realøkonomisk vækst og genrejsning; og det er at sikre, at vi ikke blot skaber kredit til jobs som sådan, men at kreditten må gå til produktive jobs, der øger arbejdskraftens fysiske produktivitet; der øger den fysiske nettoproduktion af de varer, der er nødvendige for at det amerikanske folk kan opretholde samfundet. Der må være

en forståelse og en prioritering af kreditudstedelse til ting, der med garanti har denne fysiske væksteffekt, der vil skabe en anti-entropisk forøgelse af vækst i den amerikanske økonomi. En fremtrædende komponent i dette er infrastruktur; en genopbygning af infrastrukturen; opbygning af en ny infrastrukturplatform for vores land, på et højere niveau. Det er denne form for fysiske investeringer, der behøves. Som et nationalt, højhastigheds-jernbanenet, der helt vil forandre transport i hele landet. Nye vandsystemer, nye energisystemer; sådanne ting.

Det 4. punkt i LaRouches Fire Love er et forceret program for termionuklear fusionskraft; og dens anvendelse til at støtte en ny rummission, med videnskab som drivkraft, for udvikling af Månen og udvidelse af menneskehedens snarlige aktivitet i Solsystemet. Og igen; dette er rodfæstet i hr. LaRouches erkendelse af, at dette er en form for investeringer, der ikke bare koster penge. Men de fremmer og fremtvinger faktisk den form for teknologiske og videnskabelige revolutioner, der rykker hele samfundet opad. Apolloprogrammet, det forcerede Måneprogram, betalte mange gange den oprindelige investering tilbage gennem effekterne af de nye teknologier, der blev udviklet til denne mission, og som dernæst blev benyttet i hele økonomien. Det er basal, økonomisk vækst; og hele denne pakke er nødvendig, som et hele, som en totalitet, for at komme ud af denne krise.

Det er, hvad hr. LaRouche har sagt siden før nedsmeltningen i 2007-2008; og nu siger han det igen. Tiden er nu inde til, at folk lytter og griber til handling omgående, og ikke venter på, at dette her skal ske igen.

Vi ved alle – vi har diskuteret det – at præsident Trump viser en åbenhed over for at satse på dette program. Han har åbent udtalt sin støtte til Glass-Steagall. Han har åbent diskuteret det Amerikanske System for politisk økonomi; noget, der sandsynligvis ikke er blevet omtalt af nogen præsident i godt og vel 100 år. Spørgsmålet er sandsynligvis, om der

overhovedet har været en præsident i dette tidsrum, der forstod, hvad det ville sige; vi skal nok tilbage til Franklin Roosevelt. Men Trump har lagt disse ting på bordet; han har opfordret til at støtte disse politikker. Men, det amerikanske folk må indse, at dette er en kamp. Han går op imod Wall Street; han går op imod City of London; han går op imod det britiske establishment med denne politik. Han har brug for den nødvendige støtte til at sikre, at han rent faktisk kan bringe dette program til at bære frugt.

Og vi er nu kommet til en særlig videotale, som Helga Zepp-LaRouche optog tidligere på ugen som en direkte appel til det amerikanske folk om ikke blot at læne sig tilbage og klage eller håbe. Men derimod at gribe til omgående handling for at sikre, at vores præsident har støtten til disse særlige spørgsmål og har mulighed for at gennemføre sit økonomiske revolutionsprogram. Det er ikke nogen let kamp; det er ikke en kamp, hvor hverken det ene eller andet udfald er garanteret. Lige nu er det en kamp, hvor udfaldet er åbent. Så vi afspiller nu Helga Zepp-LaRouches bemærkninger for jer.

(Se: Helga Zepp-LaRouches videotale, med dansk oversættelse: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20761>)

Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift:

DENISTON: So I think that was a very clear and appropriate message, and I think that transitions us directly to our concluding brief segment on the show today; which is the response

that we're getting from the American people when we take this message to them. As you hopefully know, LaRouche PAC is not a news service; we're not just here providing information. We are

a political action committee; we are active all around the

country, online, social networks; but also in the streets around the nation. What we are getting is a very clear and strong response when the proper leadership – as Helga just displayed – is brought to the American people. Despite all of this crazy media bombardment and what Helga referenced in terms of the top-down control of the political parties trying to maintain these different narratives about Trump, about the election, about Russia, etc., etc. The reality is, the common American person has a very clear and immediate response when the actual issues of the economic breakdown, the fight against Wall Street, and the need to rebuild the country along the lines of LaRouche's Four Laws are brought to them. When these points are brought to them, they respond. Democrat, Republican, independent, Green, whatever. There is a unity in the American people that needs to be mobilized, built upon, and rallied to support Trump on these specific measures, so he can take on Wall Street; take on the City of London; and preempt this crisis with the entire Four Laws program. So, with that, we have a very short additional video report we want to bring to you, featuring LaRouche PAC organizer Kevin Pearl from the Boston, Massachusetts area. He has a report on the activity and response he's getting from his direct activity with the American people.

KEVIN PEARL

: Hi. Kevin Pearl with the LaRouche Political Action Committee in Raynham, Massachusetts. I just

wanted to give people a quick report of the responses that we've been getting out in the streets over the course of the last week; which is very different from what you might expect from the media reports. The reality is, a huge number of Democrats – particularly blue-collar Democrats – are thrilled to see us out here defending Trump. This is not a Republican-Democratic question. There's a division between those who want to reindustrialize and rebuild the country and are thrilled at the idea of Trump investing \$1 trillion or more in American infrastructure, versus those who are willing to defend the Wall Street financial casino at all costs. People are disgusted by the propaganda that Russia somehow stole the election. Many people sheepishly say, "Frankly, I like Putin. I think he's doing more to stop terrorism than Obama did or Bush did." Many people sheepishly admit that they themselves are Democrats; because they think that only Republicans support the President, because of the media brainwashing. The reality is, Americans want to rebuild the country along the lines of Republicans that think like Lincoln and Eisenhower, and Democrats that think like Franklin Roosevelt and John Kennedy. It's time to cut the partisan crap and do that. So, that's the sense that we're getting in the streets out here. That's my quick report for today. Keep in touch.

DENISTON: So, as you saw there, that's one taste of what we're getting. We also had similar reports from around the country. I'll just highlight very briefly a fun report we got

from the greater New York Manhattan area; where one of our organizers was approached by a somewhat suspicious character who was asking very probing questions and kind of trying to get under our skin a little bit. At a certain point, when provoked, she said, "Well actually, I was told to come down here and harass you guys, because you have some support of Trump as part of your presentation here on our street corner. I was alerted through my Facebook group that we should go down here and harass you for being Trump supporters." We got into a basic discussion with the woman; she agreed with us on everything we were talking about. She wants Glass-Steagall, she wants the Four Laws program, she wants to rebuild the country. So, it's another example of how thin this propaganda is that's being put out by the media. What cuts through it is the economic reality of the situation and the actions needed. So, if we can mobilize the American people – and that is your job out there as our audience, as our activists, as our supporters. One leading item we still have is our petition, calling on the Congress to support this activity to rebuild the country. We need to continue to build support around that; build support for the Four Laws program as a whole. Again, just to reiterate, we are now launching an emergency campaign to call for preemptive action. There are new signs that this system, which has been rotted to the core for many years now, and is only being supported by the looting of the general population; that this system is now coming to the point where it is ready to blow out again. It could be tomorrow; it could be

next week. It's not a mechanical scenario where one particular event is going to trigger it; it could be any event. The problem is in the inherent nature of the system itself, not in any of these particular scenarios we cited earlier – although those should be watched as potential triggers. So, that's our situation now. That's our task before us. We are happy to bring you this show this week, and we will continue to bring you more information as things develop. Thank you for joining us at larouchepac.com.

[1] Et banklån regnes for misligholdt, når der går mere end 90 dage, uden at låneren betaler de aftalte afdrag og renter. Misligholdte lån – NLP'er – kaldes også »dårlige lån«.

[2] Multiemployer Pension Reform Act fra 2014 er en føderal lov, der havde til formål at tillade visse amerikanske pensionsordninger, der har utilstrækkelige midler og dermed risikerer insolvens, at reducere de udbetalinger, de skylder pensions-indbetalerne.

**Helga Zepp-LaRouches Appel
til
den amerikanske befolkning:
Hjælp jeres præsident Trump**

med at opfylde sine valgløfter og genindføre Glass-Steagall

21. juli, 2017 – Der er nye udviklinger i verden, som de fleste amerikanere virkelig ikke har den fjerneste anelse om, fordi de gængse medier ikke rapporterer om det. Det er, at der meget hurtigt er ved at vokse en ny geometri frem i verden, som præsident Trump relaterer positivt til. For næsten fire år siden indledte Kinas præsident Xi Jinping en politik, som han kaldte den Nye Silkevej. Det, som det rent faktisk er, er – i traditionen efter den asiatiske Silkevej – at opbygge infrastrukturen i planetens indlandsområder i Asien, i Eurasien, i Afrika, i Latinamerika. Denne politik har forandret verden til det bedre. Det er blevet en særdeles attraktiv model, fordi den tilbyder den form for udvikling, der ikke var der før. Derfor er folk i Latinamerika og Afrika meget glade, for de ser for første gang håb og muligheden for at overvinde fattigdom for altid.

Præsident Trump har etableret en meget god relation med præsident Xi Jinping. Lige siden mødet på Mar-a-Lago i Florida i april, er de to kommet virkelig godt ud af det med hinanden. Der er en meget god kemi mellem dem, og dette møde fungerer virkelig godt. Som et resultat sendte præsident Trump en repræsentation på meget højt niveau til Bælte & Vej Forum, som var et topmøde om dette nye initiativ, og som omfattede 110 nationer. USA blev repræsenteret af Matt Pottinger. I mellemtiden har de indgået mange positive aftaler – investeringsaftaler – især om eksport og import mellem USA og Kina.

Mødet mellem præsident Trump og præsident Putin fra Rusland i forbindelse med G20-topmødet i Hamborg var ligeledes meget positivt. På trods af forsøgene på at forhindre denne form for

samarbejde, så indgik de en aftale om en våbenstilstand i Syrien og bragte håb om en afslutning på denne forfærdelige krig i dette land; og de-konfliktionen mellem de to militærstyrker fungerer.

På en anden front, nemlig Nordkorea, har den nye præsident Moon for Sydkorea ligeledes tilbudt direkte samarbejde mellem de to landes militær og diskussioner med Nordkorea. Dette støttes af Kina. Så med præsident Trumps nye, strategiske politik og forbedringen i relationerne mellem USA og Kina, og mellem USA og Rusland, befinder vi os potentielt i en helt ny geometri. Hvis præsidenterne for de tre mest magtfulde lande på denne planet – USA, Kina og Rusland – kan arbejde sammen om at løse problemerne i brændpunkterne, men også mere generelt etablere fuldstændig nye relationer og gå tilbage til en ny detente og afslutning af den Kolde Krig; så er dette så vigtigt for verdensfred og hele menneskehedens levebrød.

Der er dog et stort problem, en Akilleshæl. Det er, at, pga. den enorme kampagne imod Trump, Russia-gate, hele dæmoniseringen af Trump, har det endnu ikke været muligt for ham at opfylde sine valgløfter mht. økonomien. Og USA's økonomi er virkelig i færd med at kollapse; tallene er absolut afslørende. Der er bankerotter, og vi står på randen af at få endnu et kollaps som i 2008; men denne gang langt, langt større, for alle tallene er langt værre. Infrastrukturen kollapser. I New York har man i øjeblikket »Helvedessommeren«, med brand i tog og folk i panik; dette er simpelt hen en fuldstændig uholdbar situation. Det er derfor ekstremt presserende nødvendigt, at præsident Trump bliver støttet i opfyldelsen af sine valgløfter om at investere *mindst* \$1 billion i den amerikanske infrastruktur. Han har modtaget tilbud fra Kina, der tilbyder at investere \$60 milliard i amerikanske statsobligationer, som Kina ejer, i infrastruktur i USA. Der er andre tilbud om sådanne investeringer.

Problemet er, at der netop nu foregår en stor kamp. Demokraterne, der står bag Russia-gate, vil ikke tage ansvaret

for årsagerne til, at de tabte valget; men det var politikken med globalisering, der gjorde de rige rigere og flertallet af befolkningen fattigere, og så selvfølgelig disse interventionskrige, der skaber ødelæggelse over hele planeten. Og Demokraterne vil ikke tage ansvaret for dette, og de vil ikke slippe Russia-gate. Men også de neokonservative i det Republikanske Parti forsøger at forhindre Trump i at forbedre relationerne med Rusland og med Kina; og i særdeleshed i at gennemføre nye love for Wall Street.

Men, dette er den afgørende ting. Trump må opfylde sit valgløfte om at gennemføre Glass-Steagall og gå tilbage til det Amerikanske Økonomiske System, som han har nævnt i flere taler; at han ønsker at gå tilbage til Alexander Hamiltons, Henry Clays, Abraham Lincolns og Henry C. Careys politik og gennemføre Glass-Steagall. Men han kan ikke gøre det alene. Han er involveret i så mange kampe, at han har brug for jer. Jeg appellerer til jer; støt jeres præsident på dette tidspunkt i hans kamp. Vi befinder os på en enorm, historisk korsvej; vi kan rent faktisk bevæge verden ind i sikkerhed og forsøge at overvinde faren for termonuklear krig og civilisationens udslettelse, for altid. Jeg sagde for flere måneder siden, at, hvis præsident Trump lykkes med at forbedre relationerne med Rusland og Kina, kan han blive én af de største præsidenter i amerikansk historie. Det er fortsat min absolutte overbevisning; men han kan ikke gøre det alene.

Tillad mig derfor, fra udlandet, at appellere til jer som amerikanske patrioter. Hjælp præsident Trump med aktivt at opfylde sine løfter.

Dette Prometheus-øjeblik

Leder fra LaRouche PAC, 20. juli, 2017 – Topmødet mellem Trump og Putin følges nu op af yderligere våbenstilstande i Syrien, som optakt til, som præsident Trump har sagt, en våbenstilstand i hele landet – således, at det snart kun vil være skuddene mod terroristerne, der løsnes i Syrien, indtil de er overvundet. Samtidig har USA's Udenrigsministerium og Ruslands Udenrigsministerium indledt to langsigtede, strategiske dialoger. Desuden bliver udvekslingen af nye ambassadører mellem Washington og Moskva fremskyndet, som de to præsidenter aftalte den 7. juli.

Men samtidig tromler en ukontrolleret, ude-af-kontrol global finansiell-økonomisk krise fremad, mod kaos og katastrofe. Italien konfronteres af deadlines for bankerot, og med deadlines for valg, der kunne optrælle hele eurosysteemet, og sammen med det, hele det globale system. Sammenbrud i transport intensiveres og spredes i New York City, som, hvis det ikke imødegås med en overordnet plan for opgradering, vil spidse til på Labor Day (4. september), hvor passagertrafikken normalt stiger betydeligt. Og, som Diane Sare, under LaRouche PAC Policy Committee-webcastet mandag, 17. juli, påpegede, så er en infrastrukturkatastrofe i New York City en national og international katastrofe, og ikke en lokal affære.

Præsident Trump er under kraftig beskyddning fra løgnene omkring »Russia-gate«, men han kæmper imod med kampgejst.

Freelancejournalisten Finian Cunningham skrev i RT for to dage siden, »Det er åbenbart, at Trump er lammet af den giftige atmosfære af russofobi i Washington«. Men, selv om Trump-administrationen er under angreb, så er den tydeligvis ikke »lammet«. Det er Demokraterne, der er lammet pga. Russia-gate. De fleste Demokrater får ikke lov at gøre noget som helst på vegne af deres vælgeres interesser, der er et spørgsmål om liv eller død; det eneste, de må, er at rende rundt og råbe op om

vrøvl om Rusland!

Men alt taget i betragtning, så, som Helga Zepp-LaRouche har påpeget, går den mest presserende del af præsidentens dagsorden – nemlig om de venskabelige relationer med Rusland og Kina, som kræves for at forhindre atomkrig og fremme samarbejdet om Silkevejen – på afgørende vis fremad. Men, den anden del af dagsordenen: Glass-Steagall, storstilet infrastrukturudvikling, og Lyndon LaRouches Fire Love – denne vitale del af dagsordenen er gået i stå. Derfor det fortsatte, ja, faktisk fremskyndede, styrt ud over klippekanten, med finansielt og økonomisk kollaps.

Af denne årsag fortsætter de hjerteskrærende »dødsfald som følge af fortvivlelse« hos vore amerikanske medborgere, og som blev udløst som en lavine af George W. Bush' og Obamas administrationers politikker, tilsyneladende stadig med at vokse i dag. Med flere end 90 dødsfald om dagen pga. narkooverdosis alene, er disse narkooverdoser nu, utroligt nok, blevet den førende årsag til dødsfald blandt amerikanere under 50 år. Dødsfald som følge af alkoholisme kunne endda overgå disse tal – alt imens tilfælde af decideret selvmord ikke kommer langt bagefter. Hvilket utroligt blodbad i fremtiden!

Og hvad siger vi så?

Vi siger, at spørgsmålet ikke handler om, hvad præsidenten har gjort. Spørgsmålet er derimod, hvad DU har gjort – i ånden fra Helga Zepp-LaRouches telefonkonference med aktivister i hele landet sidste søndag, 16. juli. Husk, hvad Lyndon LaRouche gjorde sammen med Reagan-administrationen i sidste århundrede. Hvad har du gjort for at skabe en bevægelse, der ikke lader sig standse, af mennesker, der forstår Lyndon LaRouches Fire Love og den presserende, dødelige nødvendighed af disse loves gennemførelse, og som disse mennesker nu kæmper for at få vedtaget?

Helga siger, at vi må skabe en mobilisering for kampen mod Wall Street, der forsøger at forhindre Glass-Steagall og de Fire Love. Vi står over for det samme i Europa, hvor Det britiske Imperium og dets allierede forsøger at standse den Eurasiske Landbro – en del af Verdenslandbroen – og det Nye Paradigme; de forsøger med alle midler at lægge det på is.

Vi må opfordre befolkningen til at træde frem – præsident Trump kan ikke gøre det alene. Han kæmper mod enorme odds – og hele formålet med »Russia-gate« er at forhindre ham i at opfylde sine valgløfter.

Vi må kæmpe for de \$4,5 billioner, der behøves til infrastruktur, ifølge det Amerikanske Civilingeniørselskab, eller endnu bedre, for de \$8 billioner, som er det skøn, der kommer fra China Investment Corporation. Hvis der udbryder kaos og panik i New York efter Labor Day eller tidligere, kunne ukontrollabelt kaos producere en uigenkaldelig katastrofe, endda en national katastrofe, eller værre endnu.

»Wall Street ER problemet«, sagde Lyndon LaRouche på dette tidspunkt i diskussionen. Senere tilføjede han, »Dette er et hovedspørgsmål, der må skubbes helt op til toppen, og som må gennemføres for at forhindre denne fare for økonomien som helhed.«

Helga fortsatte: »Vi må have en national og international hastemobilisering. Når vi først har et kaotisk sammenbrud, kan alt ske. Vi sidder lige nu helt ude på kanten. De, der ikke går ind for Glass-Steagall, er kriminelle.«

Lyndon LaRouche tilføjede: »Vi må tvinge det igennem i vid udstrækning og få det gjort. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan få reel handling.«

Lyndon LaRouche afsluttede diskussionen: »Jeg mener, vi sandsynligvis kan få noget i gang. Det er bestemt nødvendigt at tænke på at gøre det, og at handle på det.«

*Foto: Præsidenterne Putin og Trump. 6. juli, 2017.
(en.kremlin.ru)*

EIR: Ny, værre bankkrise ved årets udgang?

Følgende artikel forekommer som en lederartikel i seneste nummer af Executive Intelligence Review:

EIR, 13. juli, 2017 – Marco Zanni, uafhængigt medlem af Europaparlamentet fra Italien, blev i går interviewet af det anti-etablisement, USA-baserede website, *Rogue Money*, af sitets stifter »V, Guerilla-økonomen«, sammen med *EIR's* Harley Schlanger. Zanni fokuserede på to punkter: EU-bankernes og EU-økonomiernes overordnede svaghed, der kræver bankreform, med begyndelse i en Glass/Steagall-bankopdeling, og betydningen af den amerikanske præsident Trumps G20-topmøde med den russiske præsident Vladimir Putin.

Med hensyn til EU og euroen, gennemgik Zanni Italiens kollapsende økonomi for at belyse det overordnede problem. Han sagde, det er ukorrekt at tale om økonomisk genrejsning i Eurozonen – man kan ikke stole på de erklæringer, der kommer fra den Europæiske Kommission eller den Europæiske Centralbank (ECB). Alt imens ECB's udpumpning af likviditet midlertidigt kan have reddet nogle store banker fra fallit, så skete det på bekostning af realøkonomien samtidig med, at det ikke gjorde noget som helst for at adressere de systemiske problemer i Europas For-store-til-at-lade-gå-ned-banker ('TBTF-banker').

I Italien og Spanien er den reelle arbejdsløshedsrate 20 %, og realindkomsten er på 1999-niveau. Den nylige bail-out/bail-in (hhv. 'statslig bankredning' og 'ekspropriering af visse typer

bankindsud', -red.) af to venetianske banker og Monte dei Paschi-banken viser den svindelagtige natur af ECB's politik og belyste den kendsgerning, at mange banker ligger inde med uerholdelige niveauer af gæld i form af insolvente lån og derivatobligationer. Der er en voksende vrede i befolkningen mod den Europæiske Kommission og ECB, såvel som også mod den italienske regering for at bøje sig for dem.

Zanni sagde, at der er tiltag i Europaparlamentet, og især i det italienske parlament, i retning af at vedtage en politik for bankreform, som omfatter en Glass/Steagall-bankopdeling, og som hans gruppe støtter. Hvis dette imidlertid ikke sker, forudsiger han en ny, mere alvorlig bankkrise ved udgangen af dette år eller i begyndelsen af 2018 og siger, at dette kunne føre til en italiensk exit af euroen.

Forespurgt om sit syn på Putin/Trump-mødet sagde Zanni, at han har fulgt Putin »med stor interesse«. Han har et »meget positivt syn« på Trump/Putin-mødet. »Det er ikke hele Europa, der er imod Trump, som medierne prøver at få det til at lyde.« Han sagde, at Europa har brug for stærke, økonomiske relationer med Rusland og Kina, og Trump handler i denne retning. Der er nu en stor mulighed for at skabe samarbejde mellem Europa og Rusland, med Trump som drivkraft, og for at forlænge dette også til Asien.

Zanni sluttede med at sige, at Europa må have fungerende, suveræne stater, i modsat fald vil det mislykkes.

Interviewet[1] vil blive opslået i morgen. *Rogue Money*-websitet følges stærkt af anti-etablissement-netværk, og dets interviews udlægges ofte af andre. Det har et ugentligt, 20 minutter langt interview med Schlanger og opslår hyppigt materiale fra LaRouchePAC, med links til siden.

[1]

<http://www.roguemoney.net/2017/07/13/exclusive-interview-with-marco-zanni-and-harley-schlanger/>

<https://www.youtube.com/watch?v=msiF-NVuJGE>

(35 minutter).

Tidligere administrator i NASA tilråder Trump at vende tilbage til samarbejde med Kina omkring Månen og bevilge et NASA-budget til at gøre det

19. juli, 2017 – Efter en tale i Huntsville, Alabama, den 14. juli, blev tidligere NASA-administratør, Charlie Bolden, interviewet af Lee Roop fra *al.com*. Han kom med en særdeles interessant pointe angående Månen, hvor Bolden kastede sine år, hvor han måtte forsvare Obamas rumprogram, til side, og som havde fjernet bemandede månemissioner fra fremtiden, og i stedet havde han (Bolden) foreslået, at en sådan mission burde gennemføres, og i samarbejde med Kina: »Vi har ikke brug for dem til at komme til Mars lige nu«, sagde han. »Men vi har brug for dem til at hjælpe os med at få mennesker tilbage til Månens overflade inden for et årti, 2020'erne, hvor vi virkelig har brug for at sikre, at teknologien til at bringe os til Mars vil virke.«

Mod slutningen af sine år i NASA, der strakte sig over begge Obamas embedsperioder, så Bolden alle andre rumfartsnationer i verden begynde at planlægge bemandede månemissioner. Med hensyn til samarbejde med Kina blev han i årenes løb mere og mere frustreret over Kongressens forbud mod samarbejde, en frustration, han gav offentligt udtryk for uden at have mulighed for at gøre noget ved det.

Boldens råd til præsidenten var direkte.

»Alle synes om rummet«, sagde han, men »pengene skal følge ordene. Hvis man vil vide, hvad der er vigtigt for én, så kig på budgettet.« Han rådede også til, at tidligere direktør for Marshall Space Flight Center i Huntsville, Robert Lightfoot, der har været fungerende administrator, blev udnævnt til posten, således, at NASA har det lederskab, det har brug for, for at udføre opgaven.

Foto: Tidligere NASA-administrator Charles Bolden jr. diskuterer rumagenturets fremtid med AL.com under et interview 14. juli, 2017 på U.S. Space & Rocket Center (photo by Pat Ammons).

Det behøver ikke være en »Helvedessommer«

Leder fra LaRouche PAC, 19. juli, 2017 – Det kaos og den panik, som kollapset i New York Citys infrastruktur fremkalder – den fremstormende »Helvedessommer«, som newyorkere er blevet lovet, og som nu er kommet – er et meget reelt, dagligt mareridt for områdets indbyggere. Brand i undergrundsbanen; lukkede broer og timelangt trafikkaos; lange forsinkelser på proppede, kvælende tog, hvor der rapporteres om mange tilfælde

af panikanfald hos trafikanterne; ingen pålidelig måde, hvorpå man kan komme sikkert på arbejde eller i skole.

Men, New Yorks mareridt er også et mikrokosmos af det, hele den transatlantiske sektor konfronteres med, med mindre USA og de europæiske nationer omgående begraver Wall Street og City of London og tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ – sådan, som Lyndon LaRouche, som den eneste, amerikanske statsmand, utrætteligt har argumenteret for.

Vi nærmer os regnskabsårets afslutning ved udgangen af tredje kvartal, og perioden september-oktober har, rent historisk, været en periode for ekstrem ustabilitet, bankerot og kriser i finanssystemet, advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Et umiddelbart sammenbrud i hele det transatlantiske banksystem hænger over vore hoveder som et Damoklessværd, med en \$1,5 milliard stor derivatboble, der umuligt kan opretholdes, selv ikke, hvis Social Security (basal folkepension, sygedagpenge o. lign., iflg. lov af 1935, *-red.*), Medicare (offentlig sygesikring til borgere over 65 år, *-red.*) og Medicaid (sygesikring til den fattigste del af befolkningen, *-red.*), alle blev udslettet tre gange – hvilket synes at være mange af vore kongresmedlemmers og senatorers synspunkt.

Trump-administrationen har, til trods for sit fremragende arbejde med at gå op imod britisk geopolitik og genetablere arbejdsrelationer med Kina og Rusland, ikke leveret varen mht. sine løfter om at vedtage Glass-Steagall og genopbygge Amerikas infrastruktur. Finansminister Steve Mnuchin – bankernes dreng, om nogen – er stadig i regeringen. Det er ren dårskab at foregive, at vi på en eller anden måde kan fortsætte på bedste beskub, uden at investere i infrastruktur, der er 50, 75 og 100 år gammel. Hvis vi ikke erstatter det, vil det smuldre, hvad enten vi synes om det eller ej, og måske, når vi mindst forventer det. Det er én af de ting, vi kan lære af New Yorks »Helvedessommer«.

Men, det behøver ikke være sådan: løsningen ligger, i

bogstavelig forstand, lige foran os i dag, i Washington, D.C. I dag finder mødet sted mellem kinesiske og amerikanske myndigheder i den Omfattende Økonomiske Dialog mellem de to nationer, der blev oprettet på mødet mellem Trump og Xi Jinping på Mar-a-Lago. Kineserne har gentaget tilbudt USA at gå med i Bælte & Vej Initiativet: USA kunne både deltage i globale infrastrukturprojekter i andre lande, og også få presserende nødvendig hjælp til at genopbygge vores egen, smuldrende infrastruktur herhjemme. Hvad venter vi på?

Denne fremgangsmåde bringer Kina til de mest ødelagte hjørner af planeten, med ubestridelig succes. Afrika begynder at se fremskridt i fattigdomsreduktion, for første gang i årtier, for ikke at sige århundreder – med kinesisk hjælp. Kina tilbyder sin »visdom« og ligeledes sit Bælte & Vej Initiativ for at være med til at løse de mange kriser i Mellemøsten.

Med en omskrivning af præsident Xis ord, så eksisterer der intet, der hedder »uafhjælpelig fattigdom«, eller uafhjælpelige krige, for den sags skyld. De kan begge overvindes, med de rette politikker.

At bygge et politisk bål under bagdelene af Kongressen og deres vælgere vil forbedre deres forståelse af disse nødvendige politikker. Og at øve indflydelse gennem de fremskridt, vi er ved at opnå i den internationale situation, kan være med til at gennemtvinge de nødvendige politikker i USA.

Foto: Myldretid på New Yorks undergrundsbane, L-toget, der betjener bydelene Manhattan og Brooklyn.

Den kinesiske flåde deltager i russisk flådeøvelse i Østersøen

19. juli, 2017 – Kinesiske flådefartøjer vil fredag sejle ind i Østersøen for første gang, for at afholde fælles øvelser med Rusland, midt i vestlig mistænksomhed over øvelsernes formål, rapporterer *Global Times*.

Første stadie af Joint Sea-2017 vil blive afholdt fra 21. juli til 28. juli i Østersøen, citerer det russiske nyhedsbureau, Sputnik, det Russiske Forsvarsministerium for at rapportere. Næsten 10 skibe og flere end 10 fly og helikoptere fra den russiske og kinesiske flåde vil indgå i disse øvelser, sagde Sputnik. Kinas mest avancerede destroyer med missilkampsystem, 052D-krigsskibet, der er udstyret med multifunktionsradar og et vertikalt affyringssystem, vil ligeledes deltage i øvelserne.

»Dette er første gang, den kinesiske flåde sejler ind i Østersøen, et hav på en 'høj breddegrad'« (dvs., nord for 60 grader nordlig bredde – København ligger på ca. 55 grader nordlig bredde, *-red.*), sagde Li Jie, en flådeekspert med base i Beijing, til *Global Times* og tilføjede, at øvelserne vil hjælpe Kina med at håndtere maritime trusler i fremtiden. Østersøen er en signifikant, maritim handelsrute mellem Rusland og Europa, med mulige konfrontationer mellem lande, såsom USA og Rusland, sagde Li. Han bemærkede, at Rusland har skiftet sin opmærksomhed fra Europa og over til det asiatiske Stillehavsområde i de seneste år pga. pres fra USA, og det ønsker at bruge området som et gennembrud for at håndtere USA.

Jens Stoltenberg, generalsekretær i NATO, sagde i juni måned, at NATO nøje ville overvåge Ruslands militærøvelser nær de baltiske landes grænser og krævede gennemskuelse i de

fælles kinesisk-russiske øvelser og fælles øvelser mellem Rusland og Belarus i Zapad 2017-øvelsen til september.

Li understregede imidlertid, at øvelserne mellem Kina og Rusland i Østersøen har til formål at hjælpe dem til at håndtere mulige trusler og beskytte skibe og last på søen i fremtiden med udviklingen af Bælte & Vej Initiativet, såvel som også det 21. Århundredes Maritime Silkevej. Kina og Rusland har afholdt fælles øvelser hvert år siden 2012. Det Kinesiske Forsvarsministerium sagde, at disse års øvelser vil fokusere på fælles redningsøvelser og beskyttelse af fragtskibe.

Foto: Kinesisk krigsskib i dansk farvand, 19. juli, 2017. I alt tre skibe passerede igennem dansk farvand. (foto: Det danske Forsvar.)

Tysklands udenrigsminister Gabriel: Tiden er inde til en politik for Ny Detente over for Rusland

19. juli, 2017 – Den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel, der tidligere udtrykkeligt har støttet mødet mellem Trump og Putin i Hamborg som værende i Tysklands interesse, har nu krævet en ny fremgangsmåde over for Rusland og siger til magasinet *Focus*: »Hvorfor kan vi ikke vove at lægge et nyt fundament for politikken for nedrustning og våbenkontrol, i stedet for at haste ind i et gigantisk våbenkapløb?... Selv om det går imod mange ting nu om stunder, så støtter jeg passioneret ideen om en ny øst-politik og en politik for

detente.«

Han tilføjede, at han gerne så færre spændinger i relationerne mellem Moskva og Berlin, men sagde, at den ukrainske krise først bør løses for at skabe et klima for mere venligtsindede relationer mellem de to lande.

Gabriel anbefalede, at »alle« indtager en venligere fremgangsmåde over for Rusland og forsøger at forstå Moskvas holdning i en række internationale spørgsmål.

»Putin er skuffet over Vesten. EU afholdt forhandlinger med Ukraine om associering uden at drøfte spørgsmålet med Rusland«, sagde Gabriel og tilføjede, at »der i Rusland er mange skuffede forventninger til Tyskland«.

Han opfordrede desuden til en ændring af sanktionspolitikken: »I overensstemmelse med EU-beslutningen, skal Minsk-aftalerne gennemføres 100 procent, før sanktionerne [mod Rusland] kunne løftes 100 procent. Jeg mener, det er urealistisk. Det ville have været rigtigt, gradvist at fjerne sanktionerne for at vise, at vi bør tage skridt hen imod fred... Til trods for den kendsgerning, at der nu er mange argumenter imod det, er jeg fortaler for den nye øst-politik og politikken for at løse spændinger.«

Udenrigsministeren krævede en gradvis, trin-for-trin ophævelse af sanktioner som resultat af hver eneste, positive udvikling, der sker i den ukrainske krise, og uanset, hvor lille denne udvikling måtte være. Han tilføjede, at Europa bør »demonstrere, at bevægelse hen imod fred betaler sig«. Rusland har været en pålidelig og fornuftig partner, især inden for gassektoren, og samarbejde med Rusland i dette felt er gavnligt for Europa, tilføjede Gabriel. Han kritiserede det amerikanske [Senat] for dets forsøg på at hæmme handel med gas mellem EU og Rusland, og for at tvinge Europa til at købe amerikansk gas i stedet. Gabriel sagde, at amerikansk udenrigspolitik ikke bør blive til en »forlængelse af USA's

økonomiske politik«.

»Det er totalt uacceptabelt«, sagde han, »at [USA] driver Rusland yderligere ud i hjørnet ved at presse russiske gasselskaber ud af Europa og tvinger europæerne til at købe amerikansk gas«, hvorved han refererer til en nylig, amerikansk lov, der truer med at straffe europæiske selskaber, der deltager i byggeriet af en russisk gasledning under Nord Stream 2-projektet. »Spørg de franske, østrigske eller hollandske industrier – de ønsker alle projektet, fordi Rusland er en pålidelig gastransportør, der tilbyder rimelige priser [for sine tjenester]«, tilføjede han.

Gabriel understregede, at det er muligt at diskutere omstridte spørgsmål med den russiske præsident, Vladimir Putin.

»Han forsvarer Ruslands interesser og har sit eget synspunkt om konflikten [i Ukraine]«, sagde han og tilføjede, at den russiske leder ikke desto mindre er en mand, med hvem omstridte problemer kan diskuteres, klart og utvetydigt. »Det er grunden til, at jeg sætter pris på samtaler med ham.« Det er vigtigt at forstå Rusland synspunkt, understregede Gabriel.

Foto: Tysklands udenrigsminister, Sigmar Gabriel.

Møde mellem USA og Rusland på højt niveau i Washington

18. juli, 2017 – Den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov mødtes med den amerikanske under-udenrigsminister for politiske anliggender Thomas Shannon i to en halv time i går, efter at et tidligere planlagt møde mellem de to mænd var blevet aflyst af den russiske side. Ryabkov sagde til TASS, at

han havde fremlagt betingelserne for at forbedre de amerikansk-russiske relationer for Shannon, inklusive, men ikke begrænset til, tilbageleveringen af de to diplomatiske ejendomme, der var blevet beslaglagt under præsident Obamas ordre i december 2016. »Vi kom frem til flere ideer om, hvordan en synlig og mærkbar forbedring i relationerne kan opnås«, sagde han. »Det ville imidlertid være en overdrivelse at sige, at vi er på randen af at finde en løsning og løse denne situation.« Ifølge Ryabkov forløb mødet med Shannon »som det kunne forudsiges«. »Vi forventede store vanskeligheder under konsultationerne med amerikanerne, ikke alene omkring spørgsmålet om ejendommene, men også om de fleste andre spørgsmål, og således skete det«, udtalte han. Han advarede imidlertid om, at, hvis ejendommene ikke blev tilbageleveret, vil der komme gengældelse.

»Samtalerne var hårde, ligefremme og overvejede og reflekterede begge parter forpligtelse over for en løsning«, rapporterede talskvinde for Udenrigsministeriet, Heather Nauert, i en erklæring her til morgen. »Forhandlingerne reflekterede en ånd af god vilje, men det er klart, at der behøves mere arbejde.« Shannon og Ryabkov, rapporterede erklæringen yderligere, er »forpligtet over for at afholde fremtidige Nye START Forhandlinger inden for den Bilaterale Konsulterende Kommission og Strategisk Stabilitet, og vil udveksle forslag til en tidsplan i nærmeste fremtid«.

I Moskva udstedte Udenrigsministeriet en erklæring efter mødet, som sagde, at Rusland er rede til at genoplive en dialog på regelmæssig basis med USA om strategisk stabilitet, men det afhænger af Washington. »Man er kommet ind på nogle spørgsmål omkring strategisk stabilitet«, bemærkede det russiske ministerium. »Vi gjorde den amerikanske partner opmærksom på den kendsgerning, at Rusland står for en fornyelse af en dialog på regelmæssig basis om dette problem, der var blevet suspenderet af den tidligere amerikanske administration.«

»Det er op til Washington«, sagde det Russiske Udenrigsministerium.

Foto: Den russiske viceudenrigsminister, Sergei Ryabkov.

En genrejsning af amerikansk produktion og Det almene Vel afhænger af en genrejsning af Det amerikanske System

Leder fra LaRouche PAC, 18. juli, 2017 – Udviklingerne i USA i dag er et yderligere bevis på, at præsident Donald Trumps planer om at genopbygge den amerikanske økonomi og vende kollapset i den amerikanske levestandard, alt imens hensigten er god, umuligt vil kunne realiseres uden at løse det fremstormende kollaps af det vestlige finanssystem. En genrejsning vil ikke være mulig uden skabelsen af en moderne udgave af kreditsystemet i Hamiltons tradition, for at skabe den massive mængde kredit, der behøves for blot at rokke den sårede kolos, som er den amerikanske økonomi. Det Amerikanske Civilingeniørselskab skønner, at der behøves tæt ved \$5 billioner hen over de næste otte år for blot at genoprette den forfaldne infrastruktur til en anstændig standard, alt imens Kinas Investeringselskab, en statslig investeringsfond, der ønsker at investere milliarder i USA (hvis de nødvendige, finansielle strukturer kan skabes), skønner, at investeringsunderskuddet er \$8 billioner.

Hvor efterlader det så Trumps forslag om en \$1 billion stor

infrastrukturfond? Eller, for den sags skyld, hvor skal kreditten til at fikse det ødelagte, amerikanske sundhedssystem komme fra, eller til at genoprette vore nedgraderede varefremstillingskapaciteter, eller vores forskning og udvikling inden for fremskudte områder, såsom kernefusionskraft og udforskning af rummet?

Trump har udråbt mandag til at være »Made in Amerika Day«, Fremstillet i USA-dag, hvor han i Det Hvide Hus vil ære førende producenter og lover at genoprette Amerikas tidligere varefremstillingseksport. Men, han nævnte ikke noget om sit løfte om at genindføre Glass-Steagall for at gøre en ende på hasardspilskasinoet på Wall Street, der nu har opbygget en derivatpulje af værdiløse spekulationspapirer, der er næsten dobbelt så stor, som den, der førte til krakket i 2008. Uden dette første skridt med Glass-Steagall for at muliggøre en statsdirigeret kreditpolitik, vil de øvrige forholdsregler, som Trump har nævnt – fjernelse af regler og afslutning af handlepolitikker, der ikke er fair – end ikke tilnærmelsesvis kunne begynde at vende sammenbruddet.

Eller, lad os se på fiaskoen med sundhedssystemet. Det seneste forsøg for at ophæve Obamacare-katastrofen og erstatte den med noget, der er lige så dårligt, er faldet fra hinanden, idet hverken Republikanere eller Demokrater kunne udholde lugten. Trump responderede, at Obamacare nu ville kollapse på egen hånd, og at dette kunne åbne for muligheden for at arbejde sammen med Demokrater for at skabe en brugbar løsning.

Men, der findes ingen brugbar løsning, så længe, det er Wall Street, der kører sundhedssystemet gennem de forsikringskonglomerater, der udelukkende drives ud fra en maksimering af aktieindehavernes værdi med det formål at udtrække rigdom af systemet. Her er problemet igen manglen på kredit, der kan adressere kollapset i sundhedssystemets tjenesteydelser – det er ikke et forsikringsproblem, men et sammenbrud i det fysiske system for tjenesteydelser.

En af de Republikanske senatorer, der vendte sig imod GOP-planen i dag, Jerry Moran, er fra Kansas, en stat, hvor årene med nedskæringer inden for sundhedsvæsenet har efterladt statens landdistrikter med bogstavelig talt ingen adgang til akut lægebehandling, som det også er tilfældet i mange af de indre byområder i det engang så blomstrende, industrielle hjerteland. Hill-Burton-politikken, som blev initieret af Franklin Roosevelt, adresserede ikke forsikring, men levering af ydelserne. Alle borgere havde ved lov adgang til hospitaler og lægefagligt personale op til en given standard – hvis den private sektor leverede dette til et lokalsamfund, så fint nok, men hvis ikke, var det pålagt de lokale og nationale regeringer at gøre det. Det er denne fysiske virkelighed, der må adresseres, og som udelukkende kun kan adresseres gennem Glass-Steagall og genoplivelsen af et statsligt kreditsystem således, som det skabtes under Det Amerikanske System i Hamiltons tradition. Dette Amerikanske Systems nærdød, især siden mordet på Jack Kennedy, kan og må vendes i de kommende uger og måneder.

Præsidenten har næsten knækket ryggen på Det britiske Imperiums imperieopsplitning af verden i krigsførende magter, ved at indgå partnerskaber med Rusland og Kina for at bekæmpe terrorisme og opbygge verden gennem den Nye Silkevej. Men, briterne har altid kørt deres imperium ved hjælp af magt over strømmen af kredit, under det »private« banksystem. Deres had til Trump, og deres lancering af den 'farvede revolution', der nu føres for at fjerne eller myrde ham, drives både af hans afvisning af den imperiale opsplitning af verden, men endnu mere af hans trussel om at genindføre Det amerikanske System for statskredit, der vil knuse Wall Streets og City of Londons magt. Alle amerikanere må handle for at gennemføre dette nye paradigme i dette mulighedernes øjeblik. Det vil ikke vare ved.

*Photo: Made in America Product Showcase | July 17, 2017
(Official White House Photo by Evan Walker)*

Tidligere russisk økonomiminister Viktor Suslov advarer Ukraine om mørk fremtid med EU

18. juli, 2017 – Den tidligere russiske økonomiminister Viktor Suslov, der er fra Ukraine, advarede Ukraine om de planer, som de vestlige magter, deres regering er i alliance med, har. Interviewet, der blev udgivet på den ukrainske nyhedssite 2000.ua, er blevet opsummeret af Sputnik.

Suslov sagde, at Vesten anskuer Ukraine for at være en »rambuk« mod Rusland. »Vesten vil forsyne Kiev med dødbringende våben, gratis, og vil influere ukrainsk ungdom ved, blandt andet, at omskrive konfliktens historie.«

Suslov advarer om, at Vesten ikke vil genopbygge Ukraine økonomisk. Økonomisk politik er blevet overtaget af den Internationale Valutafond (IMF), og Suslov formåner, at intet land, der følger IMF's »reformer«, er blevet en højt udviklet, fremgangsrig industrination. Han sagde, at Ukraine bør indse, at det vil blive forvandlet til resurse- og råmaterialekoloni for Vesten.

Selv om nationer tilknyttet NATO har gennemtvunget sanktioner mod Rusland, fordi Donbass og Krim gennem valg ønskede at blive skilt fra Ukraine, hævder Suslov, at både den ukrainske regering og de vestlige nationer ønskede denne adskillelse. Den ukrainske regering ønskede at afslutte konkurrencen om magt fra de pro-russiske styrker i de regioner, der trådte ud. De transatlantiske nationer ønskede at fjerne konkurrence fra eksporten af ukrainsk kul og stål. Af denne grund opmuntrede

de Ukraine til at indføre blokade mod import af kul og stål, som udbryderstaterne stadig leverede. USA var tilfreds med at bruge Krims genforening til at angribe Rusland.

Suslov rapporterer, at ukrainsk industri er ved at kollapse, og der er nedgang i skatteindtægter. Halvfems ukrainske kommercielle banker er lukket. Finansindtægter vokser, men de holder ikke trit med priserne for fødevarer, forbrugsvarer, energi og andre fornødenheder. Der er en massiv omfordeling af offentlig rigdom til fordel for oligarker, monopolister og korrupte myndigheder.

Suslov siger, at der ikke kommer nogen hurtig genrejsning af den ukrainske industri, fordi den er designet til at fungere sammen med den russiske økonomi. Vesteuropas og USA's tekniske krav kan ikke imødekommes uden en storstilet genopbygning og optimering af værktøjer.

Foto: Viktor Suslov.

Rettelse: I Schiller Instituttets Nyhedsbrev af 24. juli er vi desværre kommet til at kalde Viktor Suslov for tidligere russisk udenrigsminister. Han er tidligere russisk økonomiminister. Vi beklager fejlen. (-red.)

FN og WHO tilbagekalder kolera vaccine, der var lovet og på vej til Yemen

16. juli, 2017 – FN-komiteen, der overvåger nødhjælp til Yemen, og Verdenssundhedsorganisationen, WHO, meddelte den 11. juli, at de aflyser den planlagte forsendelse af 1 million

doser af koleravaccine, som de tidligere havde lovet Yemen, og som skulle ankomme i denne måned. Den første halve million doser, der var på vej til landet, vil blive omdirigeret til andre lande, der er i fare. En talsmand for FN, Jamie McGoldrick, der er ansvarlig for nødhjælp til Yemen, sagde med hensyn til denne overraskende beslutning, at der var forhindringer for at »levere vacciner midt i en konflikt, der har forkrøblet landets sundhedsvæsen og hæmmet adgangen til visse områder« rapporterer *New York Times* den 11. juli.

Dr. Abdul Rahim al-Samie, direktør for Sundhedsministeriet i Taiz-provinsen i Yemen, hævdede imidlertid, at vaccinen er absolut nødvendig. »Det er vigtigt at beskytte disse andre – især dem i provinser, der endnu ikke er ramt af denne katastrofe. Det kunne have fået en enorm, enorm virkning, hvis vaccination var blevet gennemført tidligere, for et par måneder siden. Men selv nu, hvis [vaccinen] målrettes korrekt og hurtigt, er jeg ikke i tvivl om, at tilfælde kan forhindres, og liv kan reddes«, sagde al-Samie, iflg. *Science*.

Foto: En pige får en dosis koleravaccine.

Koleraepidemi accelererer i Yemen

16. juli, 2017 – Koleraepidemien i Yemen accelererer fortsat ude af kontrol og har nu spredt sig til 21 af Yemens 23 provinser siden 27. april. Som New Arab-websiden rapporterede i juni, så »indlægges mindst én patient hvert minut på hospital i Yemen med kolera«, og nogle patienter sover tre i én seng, eller på det bare hospitalsgulv, eller udenfor i telte. Kolera er en sygdom, der forårsages af indtagelse af

afføring, som regel gennem vandet, og sygdommen kan føre til alvorlig dehydrering og død. Drivkraften bag dette sygdomsfremstød er den saudiskledede krig, med folkemord til følge, imod det yemenitiske folk, og som har ødelagt forsyning af rent vand, elektricitet og sanitet – som er afgørende for at forhindre sygdommen – samt blokeret havne for at forhindre forsyning af mad og mange lægemidler i at komme ind i landet.

Verdenssundhedsorganisationen (WHO) rapporterer, at 320.000 yemenitter hidtil er blevet smittet, og 1.740 er døde af sygdommen, men dette tager tilsyneladende ikke de sekundære virkninger i betragtning. Dette er den anden koleraepidemi i Yemen, med den forrige, der begyndte i oktober sidste år. Yemen, et land med 26 millioner indbyggere, har 3 millioner mennesker, der lider af akut underernæring, og næsten 10 millioner, der har behov for omgående humanitær hjælp.

Den 14. juli udgav WHO en bulletin, iflg. Reuters, som advarede om, at koleraudbruddet kunne sprede sig til Hajj, den årlige pilgrimsfærd, hvor 2 til 3 millioner troende muslimer tager til den hellige by Mekka. Dette kunne udgøre et punkt for spredning af sygdommen til resten af verden. Bulletinen erklærede, »Det aktuelle yderst smitsomme koleraudbrud i Yemen – såvel som også i visse afrikanske lande – kunne udgøre en alvorlig risiko for alle pilgrimme under Hajj-dagene, og selv efter de er vendt hjem til deres lande.«

Koleraekspert i WHO, Dominique Legros, bedyrede, »Glem ikke, at vi i dag taler om Yemen, men de [saudierne] modtager pilgrimme fra mange endemiske lande, og det er lykkedes dem ikke at få et udbrud, i det væsentlige ved at sikre, at levevilkårene, adgang til vand i særdeleshed og hygiejniske forhold er på plads«, sagde Legros til en FN-briefing-gruppe. Han understregede også, at kolera har en inkubationstid på blot nogle få timer, og at faren består i, at 80 % af patienterne med denne type kolera ikke har nogen symptomer, hvilket gør det vanskeligere at inddæmme sygdommen. Selv, hvis saudierne eller andre lande gennemførte screening i

lufthavnene af Hajj-pilgrimme, »ville det teknisk set være nytteløst«, fremførte Legros, og WHO fraråder det.

Hajj begynder den 30. august.

Schiller Instituttet optræder på Ny Silkevejskonference i Beograd, Serbien

Schiller Instituttet og den rolle, dets stifter Helga Zepp-LaRouche spiller, optrådte på en konference den 12.-13. juli, »Den Nye Silkevejs initiativer – resultater og udfordringer«, i Beograd, Serbien. Konferencen var arrangeret af Instituttet for International Politik og Økonomi (IIPE) i Serbien, og af det Kinesiske Samfundsvidenskabelige Akademis Institut for Europæiske Studier (CASS), som en opfølgende begivenhed til instituttets første konference ved Donau sidste år i juni, under den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg.

Konferencen blev åbnet af professor, dr. Vladimir Popović, statssekretær for Ministeriet for Undervisning, Videnskab og Teknologisk Udvikling; prof., dr. Žarko Obradović, præsident for den Serbiske Nationalforsamlings Udenrigskomite, og Kinas ambassadør til Beograd, Li Manchang, samt Huang Ping, direktør for 16+1 (16 central- og østeuropæiske lande plus Kina). Der blev fremlagt rapporter fra serbiske regeringsfolk, netværk af tænketanke plus 50 andre eksperter fra Kina, Serbien, Bosnien-Hercegovina, Polen, Bulgarien, Rumænien, Rusland, USA og Tyskland. Ambassadør Li beskrev Bælte & Vej Initiativet (BVI) som et hus, bygget af Kina, med interiøret designet af husets beboere.

I begyndelsen af den første session introducerede konferencearrangør Duzsko Dimitrijevic Elke Fimmen fra det tyske Schiller Institut og *EIR*, der talte om »Den Nye Silkevej – dens strategiske betydning for verdensfred«. Hun satte fokus på Helga Zepp-LaRouches deltagelse i Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, 14.-15. maj, og Helgas beskrivelse af det som en »meget harmonisk begivenhed«, der eksemplificerede et nyt, globalt paradigme for win-win-samarbejde, der erstattede geopolitik. Fimmen illustrerede sine bemærkninger ved at vise et verdenskort fra den netop udgivne, tyske oversættelse af den berømte *EIR* Specialrapport, *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*.

Fimmen fokuserede på opsvinget i samarbejde i opløbet til G20-topmødet i Hamborg 7.-8. juli, på hvilket møde vi så det historiske møde mellem præsidenterne Vladimir Putin og Donald Trump, og begge disses fortsatte samarbejde med præsident Xi Jinping. Hun sagde, at samarbejdet mellem disse tre åbner døren for et nyt paradigme for fred og udvikling, der kan forvise sult, fordrevne befolkninger og farerne ved krig og finansiell ulykke til støvede historiebøger.

Blagoje Babic, fra det Serbiske Videnskabs- og Kunstakademis Komite for Økonomisk Videnskab, talte om »Den Nye Silkevej – respons til den kinesiske økonomis udfordringer«, hvor han talte stolt om at følge fr. LaRouches 26 år lange kamp for at etablere den Nye Silkevej som den globale politik, den nu er blevet til. Andre talere forklarede, hvordan BVI åbner for fremgang for alle, og hvordan dette kan ekspandere i takt med, at Silkevejen i rummet fører den menneskelige ånd hinsides vor Jords begrænsning.

Foto: Elke Fimmen fra det tyske Schiller Institut. Elke Fimmen er desuden næstformand i det tyske, politiske parti BÜSo, der har Helga Zepp-LaRouche som formand. Foto fra 2012.

Afvis de tåber, der promoverer Russia-gate; Det er økonomien, dumme!

Leder fra LaRouche PAC, 17. juli, 2017 – Hvis der er 'forrædere', der forråder USA's overlevelse, ville det være de politikere og medier, der fortsat promoverer et vanvittigt »Russia-gate«-kupforsøg imod præsident Trump for hans politik for samarbejde med Rusland og Kina.

Hvis denne præsidentens strategiske politik for fred ødelægges, vil resultatet blive en spredning af krige og en potentiel krig mellem atommagter. Selv, hvis vi undgår det absolut værste, så er kendsgerningen den, at, i Bush/Obama-æraen med krige for regimeskifte – permanent krig – har USA undergået økonomisk, social og kulturel ødelæggelse. Trump forsøger at afslutte denne katastrofale æra gennem samarbejde med præsidenterne Putin og Xi, og han følger en kurs, der er klart *succesrig*. Han er desuden fast besluttet på at fortsætte med denne kurs, på trods af, at der skrives »impeachment« (afsættelse ved en rigsretssag), og på trods af trusler fra efterretningstjenesterne og deres britiske efterretningsmentorer.

Men, USA kunne også blive ødelagt af det nu truende finanskrak og økonomiske kollaps, med bobler, samlet set større end dem i 2007, der er i færd med at kollapse. USA's økonomi er i færd med at synke, og det skyldes først og fremmest, at landets forfaldne, økonomiske infrastruktur er ved at falde fra hinanden, med reparationer, der ikke udføres, for slet ikke at tale om udskiftning på et højere, teknologisk niveau.

I denne situation, hvad betyder det da, når visse politiske ledere siger, »Kom ikke her med en alternativ politik for det amerikanske folk; bare 'afsæt' – og retsforfølg! – præsidenten for at mødes med russere!« Dette er en opskrift på kaos.

Det er økonomien, dumme, og tilstanden i den amerikanske økonomi – omkring arbejdsløshed, produktivitet, livskvalitet – forringes hastigt.

Det amerikanske folk må her »overtage« præsident Trumps planer, som man har afsporet, om at »gøre Amerika stort igen«. Det er op til os at overvinde Wall Street-banker, der har skubbet ham ud af førersædet.

»Det Amerikanske Økonomiske System« er, hvad han er fortaler for. Han har ikke gennemført det. Det er, hvad vi har brug for, for at redde denne nation, så vi må få præsidenten til at gennemføre det.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, har fastslået dette Amerikanske System i fire, politiske tiltag, der må gennemføres nu, med begyndelse i en genindførelse af Glass/Steagall-loven for at »uddrive vekselererne fra vor civilisations tempel«, som Franklin Roosevelt udtrykte det. Det, vi lærte i Apolloprojektet, må anvendes til at udvide rumforskning og til fornyelse og genopbygning af Amerikas økonomiske infrastruktur på nye, teknologiske niveauer. Vi må skabe det forcerede program, der aldrig blev skabt, for at opnå målet med at udvikle fusionskraft.

Det Amerikanske System kan få os tilbage til »USA's produktive guldalder«, der begyndte med FDR og sluttede kort tid efter mordet på JFK; og som fremkom gennem den næsten uafbrudte fornyelse af amerikansk, økonomisk infrastruktur på stadigt avancerende niveauer.

Eller, vi kunne stå over for strategisk krise og krig, hvis vi lader økonomien kollapse. Ignorer dem, der promoverer »Russia-gate«; det er, hvad det drejer sig om.

Foto: Et møde mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den amerikanske præsident Donald Trump fandt sted på sidelinjen af G20-topmødet i Berlin, 7. juli, 2017. (en.kremlin.ru)

Hvad er det, der får produktiviteten til at vokse?

17. juli, 2017 – Perioden fra midten af 1920'erne og frem til 1970, bliver af mange økonomiske historikere kaldt for »Amerikas produktive guldalder«.

En ny bog, *The Rise and Fall of American Growth*, af den kendte økonom fra Northwestern University, Robert Gordon, dokumenterer meget dygtigt den særlige natur i denne periodes udbredelse af industriel elektricitet, forbrændingsmotoren og telekommunikationer. På baggrund af disse og andre opfindelser, sporer Gordon væksten af det, der kaldes totalfaktorproduktivitet, eller multifaktorproduktivitet. Det er økonomisk vækst, der ikke tilskrives anvendelse af mere kapital, mere arbejdskraft eller mere uddannet arbejdskraft, men derimod den større effektivitet, med hvilken industrien bruger alle tre ovennævnte størrelser – forårsaget af teknologisk fremskridt, inklusive anvendelsen af teknologier, der hidtil slet ikke har været til stede i den industrielle sektor.

Alt imens professor Gordon viser, at vækst gradvist forlod de vestlige, industrialiserede økonomier siden 1970, og korrekt nedspiller effekterne af opfindelser i »Internet-alderen«, så fokuserer professoren på uforklarlig vis ikke på den rolle, som ny infrastruktur, baseret på nye, teknologiske fremskridt,

spiller. Han giver således ikke NASA eller Manhattan-projektet kredit for at have bidraget til den generelle produktivitet i USA.

Men en grundig rapport over totalfaktorproduktiviteten (TFP), udført af National Bureau of Economic Research (NBER), fandt det følgende. Det årti, der havde den hurtigste vækst i totalfaktorproduktivitet i USA's historie, med en signifikant margin, var 1930'erne – ikke krigsmobiliseringen i 1940'erne, der dog var på andenpladsen. Hvad var det, der var årsag til den ekstraordinære 3,3 % 's gennemsnitlige vækst i 1930'erne?

»Dette skyldtes den meget stærke vækst i produktion og distribution af elektricitet, transport, kommunikation, struktur- og civilingeniørbyggeri af broer, tunneller, dæmninger, hovedveje, jernbaner og transmissionssystemer; samt privat forskning og udvikling.« Dette var NBER-rapporten fra 2005, 'Kilder til TFP-vækst under Guldalderen'.

Sådanne store infrastrukturprojekter som FDR's »Four Corners« udfordrer industrien til at udbrede teknologiske fremskridt for at kunne bygge dem; et fænomen, der ses i Kinas byggeri af ekstraordinære broer, totalt automatiserede havne, højhastighedsjernbaner gennem ørkener og op over verdens højeste bjergområder, osv. En senere NBER-rapport fra 2014 skønnede, at TFP i Kinas økonomi voksede med 3,1 % årligt fra 1998-2011.

Foto: Norris-dæmningen, et projekt under Tennessee Valley Authority, der førte elektricitet til ét af USA's mest tilbagestående områder, ses her næsten færdigbygget i juli, 1935.

Den tyske Körberstiftelse vært for Sergei Lavrov i en ligefrem dialog

17. juli, 2017 – Den tyske Körberstiftelse (Körber Stiftung) holdt et møde den 13. juli i Berlin, der så deltagelse af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, lederen af München Sikkerhedskonferencen Wolfgang Ischinger, Alexander Rahr fra Tysk-Russisk Forum, tidligere tyske udenrigsminister Joschka Fisher, samt andre, og frembød en mulighed for en ligefrem diskussion, hvilket fandt sted, som det ses af rapporten fra Sputnik.

Alexander Rahr sagde, »For mig var det vigtigt, at udenrigsminister Lavrov fik lejlighed til at tale om den russiske narrativ om begivenheder i en hel time. Det russiske synspunkt afvises ofte af Vesten som propaganda, men i dag ... lykkedes det os at få en dialog ... Vi må finde en fælles løsning på Syrien. Vi har ligeledes brug for en fælles, europæisk sikkerhedsstruktur. Vi har brug for at forsøge at integrere Rusland i disse processer.«

Minister Lavrov kommenterede Ischingers beskrivelse af den russiske udenrigspolitik som »en katastrofe«, i et nyligt interview i *'Kommersant'*.

»Jeg ser, at hr. Wolfgang Ischinger er blandt tilhørerne«, sagde Lavrov. »Jeg har for nylig læst hans interview til en russisk avis, hvor han sagde, at Ruslands udenrigspolitik var en 'katastrofe'. Gad vide, hvordan han ville beskrive den politik, som de, der har gennemført scenariet i det større Mellemøsten, i Irak, Syrien, Libyen og Yemen, har ført. Ville han mon beskrive det som en triumf?« Dernæst responderede Lavrov til Ischingers kommentarer og sagde, at USA og dets allierede »foretrækker at udråbe sig selv som de eneste

vindere ... De traf deres valg til fordel for at ændre skillelinjerne op mod vore grænser – gennem udvidelsen af NATO og dernæst gennem gennemførelsen af EU 's program for Partnerskab mod Øst ... hvor de præsenterede deres østlige partnere for dilemmaet om at vælge enten Rusland eller Vesten«.

Sluttelig understregede Lavrov ligeledes: »De, der kendere russere, vil forstå, at det ikke ligger i vores natur at blive fornærmede eller bære nag til nogen. Hvis og når EU finder det nødvendigt at vende tilbage til normale relationer med Rusland, vil vi gengælde tjenesten og fremme samarbejde i det tempo og i den grad, som vore partnere er parat til at leve op til. Men jeg tror, vi vil bevare et 'sikkerhedsnet' mod eventuelle nye tilbagefald til konfrontation.«

Sergei Lavrovs tale kan høres her – begynd 16:40 min. – med engelsk voiceover.

**RADIO SCHILLER den 18. juli
2017:
Fremskridt i Syrien og
Nordkorea;
men nu skal LaRouches Fire**

Økonomiske Love gennemføres, plus en rapport om Carnegie Hall-koncert i NYC til minde om Sylvia Olden Lee

Med næstformand Michelle Rasmussen

Læs her en anden rapport om koncerten:

I New York City, i det historiske Carnegie Hall, blev en stor kunster og digter æret med en koncert i anledning af hendes 100-års dag: Sylvia Olden Lee, der blev født på dagen for koncerten, den 29. juni, i 1917. En hyldest til hendes minde og til forevigelse af hendes levende eftermæle blev sponsoreret af Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur, med deltagelse af Schiller Instituttet, for et totalt fuldt hus og et publikum, der var passioneret involveret i mindet om og fejringen af arven efter denne utrolige kvinde.

Koncerten, »En hyldest til Sylvia Olden Lee, mester-musiker og lærer« bestod af arier, der blev sunget af førende elever af Sylvia Olden Lee i hele USA, og som nu er førende operasangere, og af mennesker, som hun havde rørt, og som havde lært af hende og levet ved hendes side. Den verdenskendte Simon Estes sang også. Der var arier og lieder af Verdi, Donizetti, Brahms, Schubert; men der blev også sunget afroamerikanske spirituals, der var så stor en del af arven efter denne kvinde. Sylvia Olden Lee, der var den første afroamerikanske stemmetræner, som blev ansat af Metropolitan Opera. Hun skabte ligeledes muligheden for, at operasangerinden Marian Anderson kunne bryde farvebarrieren og blive den første, sorte sanger til at synge på Metropolitan Opera, med mange andre, der sidenhen fulgte. Der var også udvalgte korstykker af spirituals, der blev sunget af et 220-

mand stort kor, der omfattede Schiller Instituttets kor, og som også sang Ave Verum Corpus af Mozart og Halleluja-koret fra Beethovens Kristus på Oliebjerget. Det var en absolut fantastisk musikalsk begivenhed, men også en begivenhed, der bærer vidnesbyrd om den menneskelige sjæls udødelighed. For jeg tror, at, som alle, der deltog i denne hyldestkoncert kan fortælle jer, så blev Sylvia Olden Lee ikke blot mindet på denne koncert; hun var fysisk og åndeligt til stede for dem, der var samlet i dette lokale til hendes ære.

Verden er gået ind i et Nyt Paradigme; vi må gennemføre LaRouches politik for at det kan lykkes

Leder fra LaRouche PAC, 16. juli, 2017 – I dag talte Helga Zepp-LaRouche om det historiske faseskifte, der finder sted i verden, i retning af det Nye Paradigme, som LaRouche-organisationen har promoveret i de seneste 50 år, og det ansvar, som denne lille, men afgørende organisation må leve op til for at sikre, at dette nye paradigme, og ikke et globalt, økonomisk sammenbrud og en ny verdenskrig, kommer til at afgøre menneskehedens skæbne. I parafrase lyder hendes budskab som følger:

På den positive side sagde fr. LaRouche ved årets begyndelse, at Donald Trump kunne blive en af de største præsidenter i hele USA's historie, *hvis det lykkes ham at få USA til at*

samarbejde med den Nye Silkevej. Dette finder nu sted med Trump, der arbejder tæt sammen med Xi Jinping om at integrere USA i Silkevejsprocessen, en proces, i hvilken LaRouche-organisationen har spillet en afgørende rolle siden 1990'erne. Overvej engang mødet på Mar-a-Lago, det faktum, at Trump sendte en delegation på højt niveau til Bælte & Vej Forum i Maj, samt det faktum, at Trump nu siger, at han kender Xi Jinping temmelig godt, og at de har etableret en meget god relation og er mødtes flere gange – det er en meget solid basis for samarbejde.

Den kendsgerning, at Trump-Putin-mødet i Hamborg i denne måned gik fremragende godt, især konfronteret med et massivt forsøg på et kup imod Trump fra Det britiske Imperiums og dets amerikanske aktivers side; begge præsidenter manøvrerede meget vist og meget godt. Den kendsgerning, at Putin bagefter sagde, at Trump er meget anderledes end det billede, medierne fremstiller af ham, og at dette kan blive grundlaget for en fortsat, stærk relation – dette er fremragende. Forestil jer blot, hvis der havde været en Hillary Clinton i Det Hvide Hus – så ville vi allerede have haft Tredje Verdenskrig.

Så på dette plan gør Trump det virkelig godt – lyt ikke ét sekund til det, de liberale i USA siger; dette er komplet irrelevant, for det, der tæller, er den strategiske situation. Får vi Tredje Verdenskrig, eller ej? Så, hvad så siden, der foregår internt i USA, er relativt sekundært i forhold til den strategiske situation; og her har Trump gjort det fremragende godt.

Overvej det faktum, at Trump blev inviteret af præsident Macron til at være æresgæst i Frankrig – og dette var hans første besøg til udlandet – i anledning af den nationale Bastilledag, og til at spise middag med Macron på en meget fin restaurant på toppen af Eiffeltårnet. Bagefter sagde Macron, at Frankrigs relationer i lige grad er tætte til USA og til Rusland. Dette er meget vigtigt. Hvis man ser på resten af Europa: Østeuropas og Centraleuropas holdning til at deltage i

Silkevejen; Italien, Spanien, Portugal går alle i retning af samarbejde med Kina. Macron, der sendte tidligere premierminister Raffarin, en stærk fortaler for samarbejde med Kina, til Bælte & Vej Forum, og nu, Macron, der inviterer Trump på denne måde – dette betyder tydeligvis, at krigskoalitionen mellem Theresa May og Angela Merkel – der mødtes med Obama kort tid efter Trumps valgsejr, netop for dette formål – at det ikke virker.

Det bedste trumfkort, Trump har, er netop disse globale spørgsmål. Dette er ikke en kamp internt i USA. Som Lyndon LaRouche har fremført, siden begyndelsen af Trump-fænomenets fremvækst: Dette er strategisk, dette er internationalt, ikke et strengt nationalt spørgsmål, og denne kamp vil blive vundet, eller tabt, på international skala. Tænk ikke småt, tænk ikke lokalt; det er ikke sådan, historien fungerer på dette tidspunkt.

Når dette er sagt, må man imidlertid også meget klart bemærke, at den store 'Akilleshæl' er Trumps økonomiske politik. Syv måneder inde i sit præsidentskab, har han endnu ikke bedrevet noget, der virkelig understøtter budskabet om, at han mener, hvad han siger, med hensyn til sine valgløfter – Glass-Steagall, det Amerikanske System, økonomisk praksis i Hamiltons tradition, \$1 billion i infrastrukturinvesteringer. Det er sandsynligvis stadigvæk, hvad han har til hensigt at gøre, men det er stadig ikke sket. Og han er stadig omgivet af Wall Street-folk som finansminister Steve Mnuchin – det er helt klart den svage flanke.

Vi befinder os under et Damoklessværd i form af et sammenbrud, værre end i 2008. Der er mange røster ud over LaRouche-organisationen, der advarer om, at alle centralbankernes redskaber er opbrugt; kvantitativ lempelse har blot ført til en forøgelse af spekulanternes profit, på bekostning af den almene befolkning. Svælget mellem rig og fattig vokser til stadighed; selskabernes gæld, statsgælden, alle disse faktorer er meget værre end i 2008. Hvis det her kollapser, har vi

omgående kaos. Vi er ikke ude over faren for en trussel mod civilisationens eksistens. NATO-øvelser finder stadig sted tæt på Ruslands grænser, og det er stadig en kilde til fare. Men lige nu er den største fare finanssystemets sammenbrud, der ville føre til omgående kaos.

Hvis man vil have en forsmag på, hvordan det ville se ud, så se engang på sammenbruddet af New Yorks undergrundsbane og anden infrastruktur i New York City, hvor New Yorks guvernør indrømmer, at dette er »Helvedessommeren«. På ingen tid kunne man få et kollaps i infrastrukturen lige så vel, som man kunne få et kollaps af finanssystemet. Tro endelig ikke, at vi er ude over farezonen!

Denne krise vil næsten sikkert udspilles ved slutningen af denne sommer. Denne magtsituation med sine to sider – ud fra standpunktet om Trump som præsident, men med et samtidigt, igangværende kupforsøg mod Trump som præsident, der er styret af briterne. Dette kan ikke vare ved; én af siderne vil vinde.

Vi er fremragende placeret for at kunne vinde, men det kræver en ekstraordinær forpligtelse fra det amerikanske folks side, som denne organisation må påtage sig ansvaret for, med en helt ny opfattelse af sin mission.

Foto: Helga Zepp-LaRouche, juli, 2017.

**Trump ville invitere Putin
til Det Hvide Hus på et**

tidspunkt; bekræfter det russisk- amerikanske samarbejde i Syrien

14. juli, 2017 – Under en fælles pressekonference i går med den franske præsident Emmanuel Macron, forsvarede præsident Donald Trump stærkt sit møde med den russiske præsident Vladimir Putin. Forespurgt af reportere, om han ville invitere den russiske præsident til at mødes i Det hvide Hus, sagde Trump: »Jeg tror ikke, det er det rette tidspunkt, men svaret er ja, det ville jeg.«

Trump fortsatte med at forklare betydningen af sit første møde med Putin: »En af de fantastiske ting, der kom ud af dette møde, i øvrigt, var den kendsgerning, at vi fik en våbenstilstand, der nu har holdt i næsten fem dage. Fem dage lyder ikke af ret længe. Men, for en våbenstilstand i Syrien, er det længe. Det var et resultat af at have kommunikation med et land. I løbet af disse fem dage er mange liv blevet skånet, en masse mennesker er ikke blevet dræbt, ingen skud er blevet affyret i en meget, meget farlig del af verden, og dette er i en af de farligste dele i selve Syrien.« Trump fortsatte: »Ved at have en grad af kommunikation og dialog, var vi i stand til at få en våbenstilstand, og det vil fortsætte et stykke tid. Og vi arbejder faktisk på endnu en våbenstilstand i en meget barsk del af Syrien.«

Forespurgt om sanktioner mod Rusland bekræftede Trump, at han havde diskuteret dette med Putin: »Jeg ville aldrig ophæve sanktionerne, før vi kommer frem til noget, der tilfredsstiller os og tilfredsstiller alle i Syrien og Ukraine«, sagde Trump. »Jeg har indgået store aftaler. Det er, hvad jeg laver. Hvorfor skulle jeg ophæve sanktioner uden at

få noget igen?«

Genèveforhandlinger om Syrien slutter uden et gennembrud, men også uden, at nogen udvandrer

15. juli, 2017 – Den syvende runde af fredsforhandlinger om Syrien sluttede i går i Genève, uden, som FN's særlige udsending for Syrien Staffan de Mistura udtrykte det, »noget gennembrud, noget sammenbrud og uden, at nogen udvandrede«. De Mistura håber at få alle sider samlet i samme lokale – dette er stadig ikke sket – men det afhænger af at få større enhed mellem de tre grupper fra oppositionen, den saudiskstøttede Høje Forhandlingskomite (HFK) og de russiskorganiserede Kairo- og Moskvaplatforme, men han indikerede, at der var fremskridt på dette punkt. De Mistura sagde, han planlægger at indkalde til den næste runde af forhandlinger til september.

Den syriske FN-ambassadør Bashar al Jaafari, leder af den syriske regerings delegation, sagde, at hans hold ikke var blevet spurgt om direkte forhandlinger. Han sagde imidlertid, at »det vigtigste for os er at have en national partner, og ikke en klient for udenlandske dagsordener«, en åbenlys henvisning til saudisk og tyrkisk støtte til grupper i Syrien, der er modstandere af regeringen.

Interessant nok roste det saudiskstøttede HFK også aftalen om den sydvestlige del af Syrien, forhandlet af USA og Rusland, og Ruslands rolle i deeskaleringsprocessen af volden i Syrien. »Dette er et godt skridt. Det ville være en god indledning til den

politiske proces, der finder sted i Genève for officielt at lede den politiske proces, vi håber på«, sagde talsmand for HFK, Yahya Aridi, rapporterer Sputnik. Aridi sagde også, at han var overbevist om, at Rusland ville være i stand til at forhindre de sporadiske voldsepisoder, der er blevet rapporteret, og skabe fred. »Med den russiske tilstedeværelse dér forstår vi, at Rusland har overtaget derovre og bør have noget at skulle have sagt for at kontrollere tingene og bringe tingene tilbage til en fredelig situation«, understregede Aridi.

Alexy Borodovkin, Ruslands ambassadør til FN i Genève, gav Astana-processen kredit for at have en positiv effekt på HFK's holdning. Oppositionsdelegationen har revideret sit standpunkt og viser mere forståelse for, at en udbedring af båndene til Damaskus er nødvendigt for at gennemføre reformer og ændre den syriske forfatning, etablere nye regeringsinstitutioner, afholde retfærdige valg og bekæmpe terrorisme, sagde han.

Foto: FN's særlige udsending for Syrien, Staffan de Mistura.

Mad for Fred og Tanker, og kredit for udvikling

Leder fra LaRouche PAC, 15. juli, 2017 – Under sit todages besøg til Frankrig er præsident Donald Trump fortsat med at opbygge arbejdsrelationer med præsident Xi Jinping fra Kina; med præsident Vladimir Putin fra Rusland; og med andre, fornuftige statsoverhoveder, der er ved at vågne op til det faktum, at menneskehedens fremtid ligger uden for det, af Det britiske Imperium kontrollerede, geopolitiske spil.

Med den franske præsident Emmanuel Macron ved sin side under

en fælles pressekonference i går, roste Trump Kinas Xi som »en dygtig mand, [der] elsker Kina«. Han beskrev Ruslands Putin som en person, der »ønsker det, der er godt for Rusland, og jeg ønsker det, der er godt for USA«. Og Trump forsvarede stærkt sit nylige møde med Putin, som han forklarede, allerede havde frembragt vigtige resultater i Syrien: »Jeg mener, i en sag som Syrien, hvor vi kan komme sammen, aftale en våbenstilstand, og der er mange andre sager, hvor det, at komme overens, kan være en meget positiv ting.«

Det er fint nok alt sammen, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar i dag; men dét, der er en presserende mangel, er et industrialiseringsprogram for USA for at standse det fremstormende kollaps af den fysiske økonomi – der intet steds ses tydeligere end i New York City. Trump-administrationen har endnu ikke handlet på sin annoncerede politik for en infrastrukturplan til \$1 billion, og heller ikke den presserende nødvendige Glass-Steagall konkursbehandling af de amerikanske og transatlantiske banksystemer. Hvis man ikke gennemfører et forceret program, opbygget omkring Lyndon LaRouches Fire Love, erklærede hun, vil intet andet virke: USA må gå sammen med Kina, Rusland og andre nationer om byggeriet af Verdenslandbroen, inklusive internt i USA. »Det er økonomien, dumme!«, fremførte Zepp-LaRouche.

Overvej engang det følgende: I løbet af det seneste årti har Kina skabt henved \$10 billion i kredit, og med en voksende del heraf, der kanaliseres til udlandet som en del af Bælte & Vej Initiativet. Ved hjælp af denne kredit har de løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, bygget henved 22.000 km højhastighedsjernbaner og lanceret planetens mest avancerede, videnskabelige aktivitet inden for områderne rumforskning, fusionskraft osv.

I det samme årti har den transatlantiske sektors (plus Japan) finansinstitutioner udstedt mere end \$15 billioner i akkumuleret »kvantitativ lempelse«, en halv gang mere end det, Kina har udstedt i form af produktiv kredit – angiveligt for

at øge bankudlån. Men, i mangel af Glass-Steagall og LaRouches Fire Love, er *intet af dette* gået til produktiv investering. I stedet har vi kollaps inden for infrastruktur og industri; voksende fattigdom og reel arbejdsløshed, en himmelstormende selvmordsrate og dødsrate som følge af narko og alkohol; og en opgivelse af videnskabelig indsats, som det bedst repræsenteres af NASA-missionen.

Dette er den store svaghed i den strategiske situation, understregede Zepp-LaRouche, en svaghed, som LaRouche-bevægelsen kan være med til at udbedre ved at få den amerikanske befolkning til at fokusere på de nødvendige løsninger på sammenbruddet, ligesom det lykkedes os at gøre med den nylige New York-konference om »Mad for Fred og Tanker«. Nu må de nødvendige infrastrukturprogrammer komme i gang, og kredit til udvikling må begynde at strømme.

Wall Street og City of London vil ikke synes om det. Men det vil alle andre.

Foto: Præsidenterne Trump og Macron taler på en fælles pressekonference i Paris, Frankrig, 13. juli, 2017.

Hvad New York City kan lære af Afrika.

LPAC kortvideo

New York City er nu officielt gået ind i »Helvedessommeren«, skabt af reparationsarbejde, der for længst burde have været udført, omkring Penn Station. Dette arbejde vil reducere pendlernes adgang til dette afgørende omdrejningspunkt med 20 % af den halve million, daglige pendlere. For et par uger

siden efterlod en togafsporing af et A-tog i New York dusinvis af sårede og forstyrrede hundrede tusinder af togrejser. Om to år vil den planlagte nedlægning af L-toget forstyrre 200.000 daglige togrejser i halvandet år. I dag er der 2,5 gange så mange forsinkelser i New Yorks undergrundsbane som for blot 5 år siden. Det er tydeligt, at transport i Amerikas førende by er på randen af sammenbrud. Og dette bør ikke komme som nogen overraskelse for dem, der har fulgt manglen på infrastrukturinvestering i løbet af de seneste årtier. Og slet ikke for Lyndon LaRouche, der kæmpede imod 1970'ernes ødelæggelse og under-investering i New York City, og Big Mac Kommunale Bistandsselskabs finansielle diktatur, der overtog det.

Mange af de umiddelbart nødvendige udbedringer er fuldstændigt åbenlyse for enhver, der kender til situationen. Erstat de 100 år gamle tunneller, der krydser Hudson- og East-floderne; opgrader koblingssystemet, som stammer tilbage fra Franklin Roosevelts præsidentskab, og forøg vedligeholdelse og reparationer, eftersyn af spor og udstyr; men det, der virkelig kræves, er et langsigtet perspektiv for det næste niveau af infrastruktur, det langsigtede perspektiv, hvis fravær forårsagede den krise, vi nu befinder os i. En krise, hvor New York City blot er et førende eksempel i USA. Uden at kæmpe for at vinde en forpligtelse over for et sådant langsigtet perspektiv for en ny platform, vil alle kortsigtede udbedringer, selv om de er nødvendige, blot være at 'sparke dåsen hen ad gaden'.

For at gøre dette langsigtede perspektiv klart, lad os se på, hvad vi kan lære af Afrika og Kina.

Med et par af de lidt mere udviklede nationer, såsom Egypten og Sydafrika, som undtagelse, befinder afrikansk infrastruktur sig på et ynkeligt underudviklet niveau. Overvej engang disse tal:

Den totale transport af fragt via jernbane er i Afrika mindre

end 10 % af det, den er i USA, Kina eller Europa.

Energiforbrug pr. person i Afrika: Kun 10 % af USA's, kun en tredjedel af Kinas. Det bliver tydeligere, når vi fokuserer på den højere form for energi, repræsenteret af elektricitet: Forbruget pr. person i Afrika er kun 6 % af det, det er i USA, og kun en fjerdedel af Kinas forbrug. Ja, faktisk har under halvdelen af afrikanere adgang til elektricitet overhovedet. Et typisk, amerikansk køleskab bruger mere end det dobbelte af det gennemsnitlige elektricitetsforbrug hos borgere i Nigeria eller Kenya.

Med en sådan utilstrækkelig infrastrukturplatform er udbredt økonomisk fremskridt simpelt hen umuligt. Og alligevel siger visse mennesker – og med 'visse mennesker' mener jeg Afrikas tidligere koloniherrer, med briterne i spidsen – at udvikling i Afrika bør ske ved hjælp af 'tilpassede teknologier'; at man bør have en trinvis fremgangsmåde over for forbedringer; at vandpumper, betjent med fødderne, eller solpaneller på en hytte, ville være nyttige opgraderinger. Det er nonsens. For eksempel den ynkelige 'Power Africa'-plan, som præsident Obama foreslog; det ville knap nok efterlade et mærke i de uhyrligt lave udviklingsniveauer.

(Obama): 'Det bliver jeres generation, der kommer til at lide mest. Hvis man sluttelig tænker på alle de unge mennesker, som alle her i Afrika talte om; hvis alle får en forhøjet levestandard i en grad, hvor alle har en bil, og alle har aircondition, og alle har et stort hus, ja, så vil planeten koge over'.

Afrika må gå frem i store spring, ikke kravle fremad, og dette kan ske. Alene Congofloden vil kunne skabe skønsmæssigt 100.000 MW elektricitet; tilstrækkeligt til 100 millioner mennesker, eller flere. Med 40.000 MW alene fra den planlagte Grand Inga-dæmning. Transaqua for Vand-programmet, der ville bruge vand fra Congofloden og dens bifloder til at genopfylde, og sikre sejlads på, Tchadsøen, der nu er ved at tørre ud;

dette ville være i en størrelsesorden, der ikke har sin lige nogetsteds i verden. Udvidelse af jernbanelinjer i Afrika indtager i dag en førende plads i verden. Det vokser; nye transportruter i hele Afrika vil forbinde oplandet omkring moderne udvikling, og dette vil ændre situationen for nogle af indlandsområdernes nuværende isolation. For at give et eksempel: de nuværende fragtomkostninger ved at bringe en container gødning fra Singapore til Rwanda eller Burundi, er mere end 2,5 gange omkostningerne, forbundet med at bringe det til havnebyen Alexandria i Egypten pga. den forfærdelige, utilstrækkelige kvalitet af transportinfrastrukturen over land på hele kontinentet. Så, ved at skabe adgang til effektiv transport, har regioner fordel af mulighederne for at bringe udstyr og forsyninger ind, for at eksportere deres produkter og ideer, og for indbyggerne til at rejse. Med elektricitet til rådighed, frigøres en højere evne til produktivitet, og værdien af landet, og befolkningen, stiger. Det er der nogle mennesker, der indser. Ulig synspunktet i den transatlantiske verden, ser Kina Afrika som, ikke simpelt hen en kilde til råmaterialer; som et kontinent, det er bedst at holde nede i en tilstand af underudvikling; men derimod som en mulighed for massiv, hurtig, intens, generel, økonomisk udvikling; som potentielle partnere og fælles fremgang; som nye markeder, nye samarbejdspartnere.

Så, alt imens amerikanske og europæiske investeringer i Afrika er tungt orienteret mod udvinding af mineraler og resurser, så går kinesiske investeringer primært til infrastruktur og små og mellemstore foretagender. I 2010 overhalede Kinas handel med Afrika USA's handel med Afrika og er i øjeblikket mere end dobbelt så stor som USA's handel med Afrika. Og Kina finansierer store projekter; den næsten 500 km (300 miles) lange jernbane med standardspor i Kenya, bygget på 3 år; den 750 km (500 miles) lange jernbane mellem Djibouti og Addis Abeba, som vil blive forlænget; den reducerer rejsetiden fra dage til timer, mens den farer forbi med 100 miles/timen. Sådanne store investeringer, sammen med den fremtidige

færdiggørelse af Grand Inga-dæmningen, af Transaqua-vandsystemet; de vil fuldstændigt transformere Afrikas økonomi, og alle lokaliteterne i den, og bringe adgang til vand, energi og transport og gøre et højere niveau af industri, udvinding, landbrug, videnskabelige og kulturelle satsninger muligt; produktiviteten vil vokse.

Lad os nu vende tilbage til New York City. Hvad er det, der har manglet i New York City? Vedligeholdelse? Nej. Det, der har manglet, er en forpligtelse til at opdage og bygge den næste platform for infrastruktur for området. I sammenhæng med et statsligt kreditsystem, med højhastighedsjernbaner, udført af en statslig jernbanemyndighed, med opgraderede og pålidelige vandveje, med højteknologiske, nye designs af kernekraftværker, og alt dette bygget med et potentielt internationalt samarbejde. Og i denne sammenhæng, hvordan passer så New York City ind i dette større område, som det eksisterer i? Hvor vil den næste generation af transport- og udviklingsknudepunkter komme til at ligge? På hvilke teknologier vil de være baseret? Hvordan kan magnetisk svævetogs-teknologi ændre vores syn på transport? Hvordan vil kommerciel fusionskraft, der virkeliggøres inden for et årti gennem et gennemfinansieret forskningsprogram; hvordan kan dette ændre vores forhold til energi, til materialer, til produktion, til transport? Hvordan vil den udvidede adgang til vand, energi og transport åbne nye områder i landet for udvikling, og for højere former for udvikling? Hvordan vil Beringstræde-forbindelsen ændre verdens handelsruter? Vil New York City stadig være nationens førende metropol om hundrede år?

Så, jo, reparér L-toget; ja, byg de nye tunneller under Hudsonfloden; udbedr absolut katastrofen, kendt som Penn Station. Men gør det alt sammen i en national og international sammenhæng; en sammenhæng, der har et fremtidsorienteret, økonomisk standpunkt om at foretage spring til en højere infrastrukturplatform. I takt med, at vores fremtidige,

nationale jernbanemyndighed bygger et togsystem, der kører 300 miles/timen, med start i hele det nordøstlige område; i takt med, at transit og byer opgraderes til at gøre det muligt for pendlertiden at være en halv time snarere end halvanden time; i takt med, at Verdenslandbroen bliver forbundet med Nordamerika og gør det muligt at rejse over land fra New York til Beijing, fra Nordamerika til Asien; i takt med, at alt dette sker, hvilke totalt nye projekter vil så ske i New York City? Hvad vil byens fremtid være, og hvad vil byens mission være? Fortidens fejltagelse var den, ikke at have en fremtid, og denne fejltagelse må slutte.

Offentliggjort den 14. jul. 2017

Dr. Patrick Ho fremsætter MERCİ genopbygningsplan for Mellemøsten og Nordafrika

11. juli, 2017 – Dr. Patrick Ho, viceformand og generalsekretær for Kinas Energifond Komite (CEFC), har fremsat en betagende mulighed for at vende krigens, fattigdommens, sultens og sygdommens æra, der i århundreder har forbandet Mellemøsten og Nordafrika (MENA). Forslaget, der bærer navnet MERCİ (Middle East Reconstruction Initiative), blev præsenteret på to internationale konferencer i sidste uge. Den 6. juli præsenterede han forslaget for Landbrugskonferencen for Bæredygtig Udvikling i FN. Denne begivenhed blev sponsoreret af CEFC, en FN-NGO, som han er leder for, sammen med Shenzhen Dasheng Landbrugsgruppe-konglomeratet, og FN-ministeriet for Økonomiske og Sociale Anliggender (DESA).

Dagen efter talte han på Schiller Instituttets konference, Mad for Fred og Tænkning – Kinesisk-amerikansk Landbrugssamarbejde, som hans Kinas Energifond Komite, og Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur, medsponsorerede.

Ho erklærede: »Mena-området, et afgørende omdrejningspunkt, der forbinder Bælte & Vej Initiativets østlige og vestlige økonomiske kredse, er en vigtig forbindelse i Kinas Bælte & Vej Initiativ (BVI). Mange lande i dette område i særdeleshed er, eller plejede at være, før den kolonialistiske konkurrence om olie og andre resurser, betydelige landbrugslande, såsom Israel, Irak og Egypten.«

Han forklarede, at Syrien plejede at producere 4 mio. tons hvede årligt: 1,5 mio. tons til eksport og 2,5 mio. tons til eget forbrug. Efter års terrorisme og andre militære angreb, producerer de nu kun 450.000 tons, og landets befolkning flygter ud af landet i millioner. Nogle lande, sagde han, anser den militære overvindelse af terrorisme for at være en løsning, men han påpeger, at, i takt med, at krigen mod terror er vokset fra den første periode, 2001 til 2004, og til den senere periode, 2012 til 2015, er antallet af mennesker, der er blevet dræbt globalt i terrorangreb, steget seks gange. Det bedste håb, fremførte han, involverer »at ændre de underliggende socioøkonomiske vilkår«.

»Formålet med MERCI«, sagde han, »er at identificere måder, hvorpå genopbygningen af Mellemøsten kan integreres i rammerne for BVI, at drøfte den rolle, som det internationale samfund, multilaterale udviklingsbanker og den private sektor spiller i genopbygningsindsatsen, og gøre opmærksom på behovet for at nå til politiske og økonomiske løsninger til områdets udfordringer. Landbrugssektoren er det mest relevante udgangspunkt for at fremme dette initiativ.«

Foto: Dr. Patrick Ho.